

MÜCADELE

Haftalık Siyasi Gazete, Fiyatı: 15.000 TL. 25 Aralık 1993 Sayı: 77

HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

Haklar ve Özgürlükler Kurultayı

18-19 Aralık'ta Haklar ve Özgürlükler Platformu tarafından düzenlenen kurultay, işçilerden öğrencilere, kondululardan aydınlara kadar halkın çeşitli kesimlerini bir araya getirdi. Onların ortak sesi oldu. Ulusal sorundan düşünce ve örgütlenme özgürlüğüne, emeğin sömürsünden çevre sorununa kadar halklarımızın karşı karşıya olduğu tüm baskıların, tüm sorunların tartışıldığı kurultayın sonuçları bir deklarasyonla kamuoyuna açıklandı.

**EMEKCİLERE ÇALIŞMA HAKKI!
ADİL YARGILANMA VE YAŞAM HAKKI!
KÜRT HALKINA KENDİ KADERİNİ
TAYİN HAKKI!
DÜŞÜNCE VE ÖRGÜTLENMEYE
ÖZGÜRLÜK!
İNSANCA YAŞANACAK BİR ÇEVRE!**

HALKLAR HAKLARINI İSTİYOR

Kürdistan gündemi:

Çekiç Güç, seçimler ve kirli savaş

- Dersim ve Diyarbakır bürolarımıza polis baskını... Dersim temsilcimiz ve okurlarımız hala gözaltındalar.
- Çekiç Gücün Türkiye topraklarını işgali sürecektir.
- Devletin yerel seçim "önlem"leri.
- Militarist güçler silahlarıyla oy kullanacak.
- Korucular faşist parti içinde örgütleniyor.
- "Ya koruculuğu kabul edersen, ya evini yakarız."
- Mersin'de Kürt ailesine şovenist saldırı.

Faşizmin belleğimizde burulacağı acı

MARAŞ KATLİAMI

- "Tarih 19 Aralık, yer Kahramanmaraş Çiçek Sineması... Saat 21.00'te gösterirken faşistlerin yerleştirdiği bir bomba patlıyor... Bu patlama bir provokasyonun, tarihe insanlığın utanç olarak geçecek bir katliamın startıdır."

- "Tarih 24 Aralık. Kahramanmaraş'ta kıyam günü... Yüzlerce ölü... Alevi mahalleleri yakılmış, yıkılmış..."

HALKIMIZ MARAŞ'LARI UNUTMAYACAK

MERHABA

Gazetemize baskın yapanlar kendi yasalarından kaçıyorlar.

Muharrem'inizden Zeynep Anrak ve Şahin Şakrak Kurumcu 2 Ağustos '93 günü derdesti peteni salihî addınsı sonuşu yaralarnı, kontra peteni salihî saldırsınar hemin arındın gazetemiz polis tarafından basımsıptı. Hıyer yasal olın olıdın gazetemi basarak arama yapa Eminür Ekrî Amilîni ve Terorîsi Ekrî Amilîni basarak arama yapa arakadımsı Şahin Şakrak Kurumcu ve bu ekşiyalın hesabını sonuş olın yığdımsı şuş dıyurıu zımerne olın yığdımsı "yasal zırnıklık" nederıle olaysı ilahî bir soruşıma açısım dıyurıu. 21 Aralıkta gazetemi salihî ilahî Tânik ve teşhîş ilin İstânk Esmeyî Müdîrîndeydiler. Anrak Ekrî garp bir durum dırdı ki orıda, gazetemi "resmî orak" basılmıne, kimsi gızılına alınımsı. Ne Eminür Ekrî Amilîni ne de terör şuşı kayıtlarındaki fotoğrafları ve sair yurıu İstânk Ekrî Amilîni ve Terorîsi Ekrî Amilîni yınların basırsınar burun aksını İstânk Ekrî Amilîni kimsi basırsın Esmeyîndı. Kendi yasaları bir pınedirkinin farkındaydı Şöşürüz, gazetemi basırsın polis derdesti şuş? Yoksa ilahî yama "şuş ekrî Amilîni" mıydı orıda? Ya da Adıyennî ölünde derdesti

Başaramayacaksınız

ozen "sakiler" miydi gazetemizi basari-

18-19 Aralık'ta Haklar ve Özgürlükler Platformu tarafından düzenlenen konferansta da beş ayrı panel yapıldı. Kurultay bazı ek-siden olmasına karşın, ilk defa böyle bir organizasyonun yapılması açısından demokratik hak ve özgürlüklerin önü açılması, sahiplenilmesi açısından olumlu bir çalışmaydı. Kurultayı gerek-kenuşmalar, gerekse de görsel yapıyla-

Sayfalarımızdaki tek bir satır, tek bir sözcüğü dahi "gözden kaçırılmayan" DGM savcıları, kapakattan verdiğimiz bu saldırı ve baskın haberi üzerine ne gibi bir işlem yaptılar acaba? Belli ki hiçbir şey... Oysaki, kendi yasaları bu haberi "suç duyurusu" saymalarını gerektiriyor. Ama duyuzluktan gelmeyi yeğliyorlar. Çünkü o suç çarkının içinde kendileri de var. Evet, suç belli, yapan belli, yaptırın belli... Onlar soruşturmalarda bir türlü tespit edemiyorsa da, biz biliyoruz!

oldukça geniş bir biçimde işledik. Muhtemelen bir arkadaşlarımız iki gün boyunca her an salonda bulundular.

Hafta içinde bürolarımıza, okurlarımıza ve gazetemizi dağıtıtlara yönelik çok saldırı vardı. Gazetemizi dağıtıtları ve satan insanlar gözaltına alınıyor, işkencelerden geçiriliyor. Böylelikle gazetemizin halkımızla eline ulaşmasını engelleyeceğine düşünenler bunda ovanılıyorlar.

Yeniden buluşmak üzere...

CEZAEVLERİNDEN KAMUOYUNA

"Oligarşi 'eger susup yerinizde oturmazsanız işkencede kaybederim, sokaklarda, evlerde infaz ederim, kurşuna dizerim, yıllarca zindanlarda çürütürüm' diyor."
"Tehdidin amacı korku ise bunu boşa çıkaracak esas olgu üretiriz."

Cezaevierinde tutuksalrın a lık grevi direni leri yaygınla arak s r y r. Bu direni ler, olgaırının t m toplama y nelik teslim alma politikasına kar ı, cezaevieri cephesinden y kelen g     bu bu kar ı ko u un sesidir. Tutuksalrın direni ine sahip  ıkma , olgaırının saldırgan politikasına kar ı  ıkma  demektir. Sesimizi, g       tutuksalrın direni ine katalım. Devrimci Sol Tutuksalrın inan ları ve kararlılıklarıyla

BA ARAMAYACA INIZ diyorlar olgaırıyı. Olgaırı a AKSINIMAYACA ; biz direnirsek, direnileri yalnız bırakmazsak, sesleri seslerle co altırsak **BA ARAMAYACA !**

Her gün yeni bir kepezelik

Ülkemizde devlet ve iletişim araçları konusunda bir şeyler söylenecekse, ilk söylenmesi gereken şey burjuva basın-yayın organlarının devletin ödeğ olduğu. Bu ödepleme o kadar aklı ve o kadar aptıktır ki, burjuva basını devleti tanımlamak mümkün değildir.

Burjuva basının çok büyük gazetesinden birinin genel yayın yönetmeni, davet edildiği operasyon bölümleri gazeteler, "Özür müdür?" diye sonra BBC mübâhisesi, gazetecileri olup, çok rahatsızlık bir genelini ya da bir ordu mübâhisesi ağzından ilk andır kıblekable "Ağırın morali yıldı" cevabını veriyor.

Türkiye'de burjuva basın-yayın araçları bir yalan imparatorluklarıdır. Ve yönetmenleri sendromları yaşıyan güçsüz ve hakazı dımlardır. Toplumsal bilinci, benliği, ulusal kırıntı ayaklar altına alıp onu zehirler, gücün düşüren en büyük organizasyon burjuva iletişim tükelleridir.

Geçtiğimiz günlerde "kültüldür" İnsan Hakları Haftası'yla bir kez daha gördük ki, insan hakları ve özgürlükleri önündeki en büyük engellerden biri, burjuva basın-yayın organlarıdır. Eğer bir toplum gerçekleri öğrenme hakkı elinden almış, yalanlar imparatorluğunun demir parmaklıkları arasına hapsedilmişse, o toplumun kendi yazgısını çizmesini, haklarını ve özgürlüklerini sahip çıkmasını beklemek sanıldığı kadar kolay değildir.

Çünkü burjuva basın-yayın organları bütün bunları yanında, toplumu yıpırtı biteren bas ve terörün taşıyıcılarından biridir. Bu yüzden insan hak ve özgürlüklerin baş düşmanıdır. Çünkü dünya insan hakları gününde Özgür Gündem gazetesinin basınınsın arındırarak altı tutmuş. Çünkü 18'inde infaz edilen İsmail genç kızın, köyleri bombalanan, topraklarındın zorla göç ettirilen Kürt halkının arındırarak elerini ovuşturarak emgenleri arısında iletişim tükelleri sahipleri Sımaevler, Bilginler, Doğanlar, Uzanlar da vardır. Ama tüm bu gerçekler, bu çıkar düzenden birbiriyle kapışmaları ne engellerim. Btmsiklerini, tükenniklerini bir kez de burada kanıtlayıyor. Çıkar kavgası yüzünden bu kavgalı neredesey genelleşmişti. Prosyonların bir bilyer, diğer başlıyor. Ve her seferinde de bir talaşdırıydı.

Gazete sınırlarından, Tv kanallarından psikolojik. Gazete manifestelerinde, köşelerinde tasarlardan tutulmuş sık köpekler gibi birbirlerine havlıyorlar. Sahiplerine yeteneklerini kanıtlamak hevesiyle biddiken numaraları gösteriyorlar arka arkaya. Ve her bir zulasında daha yaman birkaç numaray daha yüksek bir fiyatta satmak için fırsat kolluyor. Dürüstlük, adalet, namus ya da utanma çok onların sofrasında. Kalemlemin kuvvetiyle saldırmışları da erdemler. Şimdi aynı kuvvetle birbirlerini gözünü karmakaya çağılıyorlar. Halk onları izliyor. Her gün yeni kepezeliklere tanık oluyor milyonlar. Ve gazeteler bir günde bir milyon okuyucu kazanıp, öbür gün bir milyon okuyucu kaybediyorlar.

Gazeteyi seyircisiz, birkaç sayfa "kedi aralardın" savay" ile karıştırsaydınsınız. Tv'yi açtırsaydınsınız, 15 dakikada bir kedi aralardın "savay"tan görüntüler izliyorsunuz. Bir kere hiç öğrenmede ve parnasına cinsinden "dünyanın en iyi anksiklopedisinin olduğu Amerika'da" dedektifler tutuyor, kapı kapı dolanarak, her önüne geleni sorarak meşhur anksiklopediyi arıyor, fakat bulamıyor. Okuyucularına karşı kendini borçlu hissederek, onları bu sahtekarlar karşı uyarıyor. Diğer ise anksiklopediyi yapılan hakareti Türk miletine yapılan bir hakareti kabul

ediyor ve açıyor ağızını, yumuyor gözünü.

Kontrgenila ile ilgili diğli olması nedeniyle kırıl savag takidlerini iyice öğrenen burjuva basın patronları, aralarında savaşta da bu taktikleri başarıyla uyguluyorlar. Okuyucuların, bugüne kadar aldıkları anksiklopediyi üstü koyarak neredesey konut sorunlarını bile çözmeleri mümkün olmasına rağmen, burjuva basın patronlarının "kültür hizmetleri" sonra ediyor. Üstelik amaçları da bir süre önce Sabah gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Zafere Müftü'nün ağzından kaçtığı gibi "sadece hak etmeyi düşünmek" ya da "bir koyup bak almak" ifadesiyle onları bugüne kadar okuyucularına "yükün borçlarını ödemek"miş.

Savaş kıran kırana sürüyor. Onlara göre Türkiye'nin gündeminde de bu konu oluyordur. Ne insan Hakları Haftası'nda basılan gazeteler, ne de tutuklanan gazeteciler onlar için hiç önemi değildi. Hele ki, sokak ortasında katledilen, köylere bombalanan insanlarla hiç ilgilenmiyor. Enflasyonun emekçileri ezipti geçmesi de fazla önemi değildi, yeter ki, cepinde taşınan alibabek kadar paraları kalsın.

Genelkurmay tarafından tutuklanan arkadaşların gözükte oldukları "Zaten adam değildi. Kimin umurunda" oldu. Bazıları ise yazılarında bir yandan üzüntülerini dile getirirken, diğer taraftan da korkulardan dile getirdiler. Burjuva basının gözbebeği Mehmet Ali Birand yazısına "Korkuyorum" diyerek başlamıştı. Yazısını okuyan ne kadar korktuğu belli oluyordu.

"Üsta kalemler"nin korkmasın: anlamak zor değil. Ama Nokta dergisi "Bir kez daha askerler darbe yaparsa tavırınız ne olur?" diye soruyordu, ne kahramanlık destanları yazmıyor. Cevapları "Yaratılma geçmez mücadele edelim", "Tavırınız önüne geçmez yollarını keserim" olmuştur. Neredesey ellerine silah alıp savagcağırdı. Bol keseden bu kadar attıkları sonra "Korkuyorum" demek biraz aptıp oluyor, ama onlar için sorun değil. Ar damarları çatladığı için rahatsızlık gelene ağrı, gidenen papam diyebiliyorlar.

Geçtiğimiz yıl yapılan bir kamuoyu araştırması halkın %50'den fazlasının basına güvenmediğini ortaya çıkarmıştı. Burjuva basınıdaki sık durum da göze önüne alınırsa, bundan sonra cesaret edile de böyle bir araştırma yapılmayacaktır. Eğer kazara böyle bir araştırma yapılmaya kalkarlarsa hiç de görkemli istemedikleri bir tablo ile karşılaşacaklar.

Burjuva basın tükellerinin okuyucu ve izleyici potansiyelleri günden gün eriyor. Aralarında pazar ve kır savagları gerekerek daha acımasız olmasının en büyük nedenlerinden birisi elbette budur. Zaten katmay sınırlı olan bir piyasada elindeki okuyucu yitirmek de diğerlerinden okuyucu kırılmak talandınlar.

Burjuva basın patronlarının ve emirlerindeki ünlü kalemlerlerinin hiçbir zaman okuyucuyu gerçekleri öğrenmek, öğütlen tartışmak veya kendi tabiriyle ile "sıkıran borcu ödemek" gibi bir amaçları olmamıştır. Onlar diğer seferlerdeki holding patronları gibi sadece daha fazla kar etmeyi güdüyorlarmış.

Burjuva basının birleştirebilirliği bir tek nokta vardır. Onlara en çok rahatsızlık veren, gerçek yüzlerini teşhir eden ve halkın sesi olan devrimci-yurtsever basına karşı edate tek bir yumuk gibidir. Çünkü halkın gerçekleri öğrenmesi, burjuva kurumlarının emirlerine, yok olmasına neden olacaktı. O halde devrimci-yurtsever basının susturulmaya çalışılması için yapılan her türlü basıyıcı destekler, alkış tutuyor. Ve ne kadar karşılaşıp karşıla da kendi varlığı kopolanların devam etmesi için bu birikirdi bozmasıya dikat ederler.

Politikada Bu Hafta

Gerçeği ve geleceği biz temsil ediyoruz

Tarihin her döneminde çürüyenle yeşeren, her türlü ahlaaksızlık insanı insan yapan değerler, insanlığın iliyiye dönük evrimini bir parçası olarak, düm ile yaşamı gibi hep yan aya olurlar.

Bugün de, hayatın her alanında, birbirine üst olguların çatışması toplumsal hareketin dinamizmini ifade ediyor. İhanet ya da kahramanlık, vurdumudumuydu ya da duyarsızlık, ibirliklik ya da yurtseverlik, çıkarlarına ya da idealierine bağlılık gibi tanımlarla ifade edilen tavır alışlar bu dinamizmin içinde ortaya çıkıyor. Ve bu dinamizmin hayatın her alanında zıtlığın iki yanında yer alanları mücadeleye zorluyor. Partiler, kurumlar, kitle örgütleri, bu zorlamadan etkisi altında sarıyılıyor. Bu sarıntıların en şiddetlilerinden biri de basın alanında yaşanıyor. Toplumsal mücadelestedir, tarafların niteliği netleşiyor, renkler koyuluyor. Mücadele bir mihenk taşı gibi, maskeleriyte ortada olmasa yine vermiyor. Herkesin maskesi düşüyor, gerçek yüzleri ortaya çıkıyor.

Düme kadar "basın" olup olmadığa tartışılan, kabul edilmek istenmeyen sosyalist ve yurtsever basın, böyle bir süreçte gerçeğin temsili olarak diğerlerinden kopuyor. Sürecin tersine dönlüyor ve bugün artık burjuva basının ne kadar "basın" olduğu tartışılıyor. Üstelik bir tartışma, kendileri tartışıyor. Birbirlerini "basın" dan saymadıklarını yine kendilerinin duyuyoruz.

Sosyalist, yurtsever basın, doğru ve güvenilir habercilik temsil eden tek basındır. Sosyalist basın, burjuva basın gibi düzene göbek bağı ile bağlı değildir. Sosyalist basının sahipleri, onlar gibi holding patronları değil, halkın kendisidir. Sosyalist ve yurtsever basın, reklam aldıkları şirketlerin çıkarlarını gözetmek uğruna insani değerleri ayaklar altına almıyor. Ve en önemlisi, Genelkurmay'dan gelen emirleri, başucuna asılan "uyulması zorunlu kuralları" gibi kalıvı haline getirmiyor. Tersine, her türlü bedeli göze alarak, yarı ilkerine sadık kalmakla kararlı davranıyor. Ödenen bedeller ağır. Yüzlerce yıl hapis cezası, para cezası, gözaltılar, işkenceler ve nihayet kontrolsüz hedefi olarak katledilmek.

Sosyalist, yurtsever basın, tüm bu baskılara rağmen, ayakta kalabilmek için militanca bir direnme tavrı ile görev yapıyor. Türkiye halklarının boğulmak istenen sesini yayıyor dünyaya. Bu anlamda "militan gazetecilik" suçlamaları bir suç değil, bir övgü olarak kabul ediyor. Çünkü Türkiye'nin bugünkü koşullarında onuruna, inandığı değerlere bağlı halkarak gazetecilik yapmak isteyene, militanca bir ruhla hareket etmekten başka bir yol kalmamıştır.

Sosyalist, yurtsever basın, "tarafsızlık" maskesi altında düzenden yana taraf olan, iç kurşunkı çıkarları için fırladık gibi dönen burjuva basının tersine "tarafsız" olduğunu söylüyor. Emekçi halkın, sömürülen işçinin, memurun, yoksul köylünün, kimliği kırılan edilen Kürt halkının yanında durduğuna, onların sesi soluğu olmaksın, mücadelelerini yansıtmaktan onur duyduğuna inanıyor.

Şimdi tüm devrimciler, demokratlar, emekçiler, Mücadeleli'yi bugüne kadar sahiplenene bir görev düşüyor. Burjuva basının içgüdülerinden, yozlaşmasından, halkın mücadelesini karalamasından yakkınması zamanı değildir. İste, sosyalist basın ve Mücadele gazetesi, sizin, o içgüdüleri karşı salınlardır. Yakkınımız Mücadele'nin sesini genli kitlelere, okulsuzduktı, soğakındı, fabrikamızın insanlara ulaştırabiliyorsanız, ancak o zaman haklıdır. Siz elinizdeki silahı kullanıyorsanız, burjuva zi o silahı, o zehirli oklarızı toplama yaymaya devam edecektir. Burjuva basının, Tv ekranlarının köreltesi, sapırlaştan bombardıman altındaki insanlara, ancak gerçeğin sesini ulaştırarak yararı olabilir.

Sosyalist, yurtsever basın, çürüyen burjuva basının alternatif olarak yeniyi, doğruyu temsil etmektedir. Gücü kapılarından artan tirajında değil, tarat olduğu hak kelimeleri taşıyan benimsenmiş sahiplenilmesindedir. Gazete okuyuların burjuva basına güvenerinin sürükli azalmakta olduğu bir gerçekken, sosyalist ve yurtsever basın, okurları tarafından bedelleri göze almak pahasına sahipleniliyor. İste gücün göstergesi budur.

Devrimci Sol Tutsaklarının Açlık Grevi Sürüyor

Açlık grevleri yayılıyor

Türkiye genelindeki cezaevlerinde Devrimci Sol tutsakların bağlatılması açlık grevleri Amasya Cezaevinde 30, Çanakkale Cezaevinde 17, Sağmalcılar ve Erzurum Cezaevinde 15, Gaziantep Cezaevinde 14, Malatya Cezaevinde 11, Bursa Cezaevinde 10, Çankırı ve Aydın cezaevlerinde 9, Diyarbakır ve Bursa cezaevlerinde de 5. gününü doldurdu.

Ayrıca Kayseri Kapalı Cezaevinde bulunan Devrimci Sol bayan tutsakları 3 günlük protesto açlık grevi yaptılar.

Çanakkale Cezaevi

Çanakkale Cezaevinde açlık grevinde bulunan Devrimci Sol tutsakları adına Bursa Erdem, direnişçileri 13. gününde gazetemize bir mesaj gönderdi. Erdem mesajında "Öpörtürün cezaevlerinde yaşanan saldırı ve hak gaspları politikalarını karşı aymazlığı bir kez daha göstermiştir. Sürün, tecrit politikaları onları pek ilgilendikçe veya kendi haklarını, elde olan haklarını korumak panayolu...". "Direniş geneliniñ kuvveti mirasçılardan Devrimci Sol savaşçıların direnişlerini selamlamak istiyoruz. Her şeyi razımen kazanacağız" dedi.

Çankırı Cezaevi

Çankırı Cezaevinde bulunan Devrimci Sol, TKP-ML Hareketi, TDKP, TKEP ve TKP-ML/TIKKO tutsakları yaptıkları ortak açıklamada ülke genelinde cezaevlerinde uygulanan tecrit politikasının ve sürgünlerin örneğini ortaya koydular.

Son yıllarda savcıların cezaevleriyle ilgili açıklamalarında, burjuva basın ve TVlerdeki cezaevlerinde provokasyon yararmaya yönelik yayınlarla cezaevlerinin hedef gösterilmesi eleştirilmiştir. "Bu durumumuz cezaevinde tam bir tecrit politikasıyla karşı karşıyız. Tutsakları arası görüşme kısıtlanmakta, ziyaretlerimiz engellenmekte, ailelerimizle görüşme kısıtlanmakta ve tecrit-sürgün politikalarıyla tehdit edilmektedir... Bizler Çankırı Cezaevinde bulunan Devrimci Sol, TKP-ML Hareketi, TDKP, TKEP ve TKP-ML/TIKKO tutsakları olarak; halkımıza ve bize karşı uygulanan baskılara, topyekûn saldırılara karşı genel direnişimize cevap vermeyeçiz ilmi ediyoruz. Devrimci direnişimize yeni saldırıları önümüzde pahasına bosa çıkaracağız" mesajı verildi.

Çankırı Cezaevindeki siyasi tutsaklar özele bulundukları cezaevinin sorunlarına yönelik 13 maddelik taleplerini yine getirmişler, genelde ise bütün cezaevlerinde devrimci tutsaklara uygulanan baskılara son verilmesi istiyorlar 17 Aralık günü süresiz açlık grevine başladılar.

Aydın Cezaevi

Aydın Cezaevindeki Devrimci Sol tutsakları da olgularının ulküzüm halklarına karşı yürüttüğü ortalı savaşa ve bunun cezaevlerine yansımaları olan "Tecrit genelgesi" ile boyundutan saldırılara karşı bedenlerini açlıkla yitirerek saldırılara karşı barikat ördüklerini kamuoyuna duyuruyorlar.

"Tecrit genelgesi" iptal edilip bütün sonuçları ortadan kaldırılınca; devrimci-yurtsever tutsakların bulundukları tüm cezaevlerinde tecrit, baskı, hak gaspları ve keyfî uygulamalara son verip talepleri karşılanıncaya, özele Aydın E Tipi Cezaevindeki hak gaspları, baskı ve keyfî uygulamalar kaldırılınca; kadın süresiz açlık grevine başladıklarında tarih 17 Aralık 1993'tü.

Bursa Özel Tip Cezaevi

Bursa Özel Tip Cezaevindeki Devrimci Sol davası tutsakları 3 Aralık'ta birdirlikli açlık grevinin ardından bu kez de 16 Aralık günü TIKB ve TIKKO davalarından yargılanan tutsakların birlikte süresiz açlık grevine başladılar.

Tutsaklar süresiz açlık grevleriyle bakanlığın sürgün, tecrit genelgelerini protesto ediyor, İstanbul DGM'de yargılanan tutsakların Sağmalcılar'a geri gönderilmelerini istiyorlar. Sevdikleri engellenmek için barikat direniş sürdüren Devrimci Sol tutsakları gazetemize yolladıkları açıklamada sözlerini şöyle bitiriyorlar: "İnançsız, kararsız, bez kazanacağız."

Bursa Cezaevi

"Yıldırım teslim almadıkları, yıldırım karmasında bir süre önce açlık grevinde bulunan tutsaklara bir kez daha tüm ülke papında saldırıyorlar. Amacın onları kişilikleştirme, sindirme, politik kimliğin soyundurma..." diye Bursa Cezaevindeki Devrimci Sol tutsakları süresiz açlık grevine bağlarken kamuoyuna yaptıkları açıklamada siyasi ıkkıdam cezaevleri ve tecrit politikalarına da yer verdikten sonra; "Öte yandan başta Çanakkale, Sivas, Erzurum ve Diyarbakır cezaevleri olmak üzere tüm cezaevlerinde baskılar, keyfî uygulamalar, hak gaspları, saldırılar gümmededir. Biz; tüm bu saldırılara karşı yine direniş ediyoruz. Bugüne kadar bakanlığımızın bugün de basırmayacaklar. ÖZGÜR-MÜZLÜ VE SİYASİ KİMLİĞİMİZİ TESLİM ALMAYACAĞIZ" sözleriyle karışıklıkları dile getirildi. Bursa Cezaevindeki Devrimci Sol tutsakları da diğer cezaevlerindeki tutsaklar gibi 3 maddelik talepleri ile 21 Aralık 1993 günü süresiz açlık grevine başladılar.

Diyarbakır Cezaevi

Saldırıların ve keyfî uygulamaların yoğun olduğu Diyarbakır Cezaevindeki Devrimci Sol bayan tutsakları da yaptıkları açıklamada 11 Aralık'ta süresiz açlık grevine başladılar. Ülke genelinde cezaevlerinde uygulanan tecrit, sürgün politikalarıyla baskılan protesto etmek amacıyla başladıkları açlık grevi taleplerini yetine yetirince kadar sürdüreceklerini söylediler. Diyarbakır DGM'de yargılanan Devrimci Sol davası bayan tutsakları Diyarbakır Cezaevinde tutulurken, aynı davanın erkek tutsakları mahkemelerinde bile getirilmemiş Gaziantep Cezaevinde tutuluyor.

Ankara Merkez Kapalı Cezaevi

"Olarsız... şimdiye kadar kısmen göstermek de olsa, var olan yasa ve kuralları bir kenara bırakarak ve katliamları her peşin gün boyundandırıyor. Başvırcı cezaevlerindeki baskılar için gümündü toplantılar düzenlenerek, içleri Bakanlık Ceza ve Tevkiyat Genel Müdürlüğü devrimci tutsakları hedeflerine genelgele yayılıyor. Kontrolgilla ıkkıdam devrimci ve yurtsever tutsakları baskı, ıkkence, tecrit sürgün, idam tehdidi politikalarını açlık grevinde gümündü dışına çıkarmayı hedefliyor..." diye Devrimci Sol tutsakları 24 Aralık 1993 günü süresiz açlık grevine başladılar.

Ayrıca Erzurum E Tipi Cezaevinde bulunan Devrimci Sol, PKK, TDKP, HDÖ ve TKP-ML/TIKKO davası tutsakları açlık grevi 15. gününde ve devam ediyor.

Kayseri Kapalı Cezaevi

Kayseri Kapalı Cezaevinde bulunan Devrimci Sol davasından 3, TKP-ML/TIKKO davasından 1 toplam dört bayan tutsak, idare desteki adı tutukluların saldırısını protesto etmek için açlık grevine başladı. 18 Aralık günü meydana gelen saldırı idarenin ve gardiyanların gözü önünde olduğu halde idare müdahale etmemiş ve adli tutuklu bayırların saldırısına göz yummuştur. Siyasi bayan tutsakları 3 günlük protesto açlık grevi Kayseri ÖZGÜR-DE'leri, TÖDE'leri ve DLMK'ları tarafından yapılan ortak bir açıklamayla da desteklenildi.

Amasya Cezaevi

Cezaevinde hak gaspları ve baskılar karmasında, bir süre önce açlık grevinde bulunan devrimci tutsaklar, taleplerini bakanlık düzeyinde kabul ettirdiler.

Ancak yıllardır oturmaz olumsuz bir statüyle cezaevini yöneten idare, direnişin zafarını sindirmeye ve bundan rahatsız oldu. Keyfi bir tutuma, bakanlığın kabul ettiği hakları uygulamaya koymadı. Bunun üzerine Devrimci Sol davası tutsakları, cezaevi personeline ait bir bölümü işgal ettiler. İdare karşı saldırıya geçti ve tutsakların eşyalarını da toplamlarına dışarı vermeden bayan tutsakları Şerife Doğan, Sevgi Saymaz ve Gülsin Sarıgözü Sakarya Cezaevine, Kalenden Kaynarası ise Bartın Cezaevine sürgün etti.

Tutak Ailelerinden

Yakınları Bursa Cezaevinde açlık grevinde bulunan tutsak aileleri 20 Aralık'ta Adana ÖZGÜR-DE'ri bir basın açıklaması yaparak çocuklarının bağlatmış olduğu direniş desteklediklerini ve

her zaman yanlarında olacaklarını açıkladılar. Cezaevlerindeki baskıların kaldırılmasını ve tutsakların taleplerinin yerine getirilmesini isteyen aileler daha sonra Adana PTT Merkez binasına gidecek Adile Bakanlık ve Malatya E Tipi Cezaevi Müdürlüğüne protesto telgrafını çektiler.

Aynı gün Samsun'da ailelerinde gazetemiz çalışanları ve okurlarının bulundukları bir grup devrimci demokrat öğrenci cezaevlerindeki tecrit ve baskı politikalarını protesto etmek ve cezaevlerinde süren açlık grevlerine destek olmak için bir günlük açlık grevi yaptılar.

Diriği'de Polis Baskını

Sivas (Mücadele)-Diriği Çevreli Sendikası'nın girişimiyle ve Eşerler'in destekleri panolarla 14 Aralık günü "Özellirmeye Hayır", "TİK TEK'e satılır" vb. ilanlar asıldı. İlanların asılmasını üzerinden bir saat geçmeden sendika otomatik silahlı polisler tarafından basılarak affı kaldırıldı. Sendikada bulunan sendika başkanı Mustafa Yürümez, Katip Sadık Güler ve bir iyeri temsilci Süleyman Kambur gözaltına alındılar. Sendika başkanını "Affıleri denemeyen yurtsuz" sorusu üzerine polisler "İrinizi affı ayırsunuz. İrin alın daha sonra asarsınız." karşılığı verince sendika başkanı da "Sizden ilmi verince ne yapacağımız bile kararsızız. Faşist peritler her gün pullama ve affı yapıyorlar, sizden ilmi nil alıyorlar; veya kaç tane silni silahsız sordunuz" diyerek karşılı verdi.

Gözaltına alınanlar bir süre sonra serbest bırakıldılar.

Zonguldak'ta

Sivil Faşist Saldırı

Sivil faşistler bu kez de devrimcilerle yekne saldırılarını demokratik olarak bilinen insanlara yönelttiler. "Emret Komutanım" isimli tiyatro oyununun biletlerini bedeliye binisi önünde satarken stenda gelen faşistlerce bilet satmaması için tehdit edilen Okul Arık oyununda bir hafta sonra 14 Aralık'ta akşam saatlerinde 3 sivil faşist saldırısına uğradı. Sivil faşistler saldırıdan sonra kaçtılar. Daha önce gazetemiz okurlarını ve muhabirlerini hedef alan saldırılar demokratik insanlara da yönelmiştir.

Ankara'da Mahalli

Dernek Çalışanına

Gözaltı

Bu olay üzerine HÜKAD, Mamak Halk-Der ve Keçiören Halk-Der'te 23 Aralık günü Ankara ÖZGÜR-DE'ri bir basın açıklaması yaptılar. Açıklamada "Amacıları hak arama mücadelesini yok etmek. Bu baskı ve terörle halkın demokratik mücadelesini engellemek. Gözaltına alınanların bir an önce bırakılmalarını istiyoruz." diyerek "Baskılar Bizleri Yıldırmaz", "Halkıyız Kazanacağız" sloganlarıyla basın açıklamasını bildirdiler.

Bu olay üzerine HÜKAD, Mamak Halk-Der ve Keçiören Halk-Der'te 23 Aralık günü Ankara ÖZGÜR-DE'ri bir basın açıklaması yaptılar. Açıklamada "Amacıları hak arama mücadelesini yok etmek. Bu baskı ve terörle halkın demokratik mücadelesini engellemek. Gözaltına alınanların bir an önce bırakılmalarını istiyoruz." diyerek "Baskılar Bizleri Yıldırmaz", "Halkıyız Kazanacağız" sloganlarıyla basın açıklamasını bildirdiler.

CEZAEVİ RÖPORTAJI

Olgaşının cezaevilerindeki tutsaklara yönelik tecrit ve sürgün politikaları, baskılar, gasp edilen haklar, siyasi tutsaklar üzerinde estirilme çabaları... Tüm bunlara karşı oluşturulan bir direniş hattı, bedeller ödenerek kazanılan haklar ve her şeyden önemli hiçbir zaman ödün vermeden korunan siyasi kimlik.

Sağmalcılar Cezai'ndeki Devrimci Sol davası tutsakları ile Olgaşının zindan politikaları, bu politikaların nasıl ve ne şekilde boşa çıkartılacağı konusunda Devrimci Sol tutsakları Yıldırm Öztürk ile yaptığımız röportajı yayınlıyoruz.

Devrimci tutsaklar, her türlü baskıya ve idam tehditlerine politik dürtülerle, atılacakları ve kararlara karşı cevap veriyorlar.

"Bizleri teslim alamayacaksınız"

Devletin devrimci tutsaklara yönelik saldırılarını hangi temelle yapıyor? Daha çok nasıl baskımları sürdürüyor?

Devletin toplumsal muhalefete yönelik saldırılarını bugün "topyekün savaş" diye de adlandırdığımız terör eksenliyor. Bu terör politikasında sınırlar mücadelesinin zor alanlarından biri olan cezaevleri de payına düşeni alıyor. Cezaevlerine ilişkin devlet politikasını şekillendiren ise tecrit ve sürgün gelenekleri ile tutsakları bölüp parçalamak, böylelikle baskı gücü oluşturmaları engellemek, yasalardan, geleneklerden ve keyfi uygulamalardan kaynaklı hak gasplarına ve baskılara girerler, siyasi tutsakları susturmak, sindirmek, siyasi kimliklerinden ve insanlık onurundan arındırmak düşüncesidir. Bugün diğer cezaevlerini gündemine alarak, hem adım adım baskıları artırıyor, hem de baskılarına aynı dayanarak olacak yeni türükler, genelgeler hazırlıyor. Yeni topyekün savaşa bağlı olarak siyasi tutsakların onurlu direnişleriyle birer mevzi haline getirdikleri cezaevleri düşmanın yeniden "iğ" alanına giriyor.

Bu noktada idamların gündeme getirilmesini nasıl değerlendiriyorsunuz? Devrimci Sol dava tutsakları olarak yanıtlarınız nedir?

İdam tehditleri 1991'de bir kez daha gündeme getirildiğinde "Biz haklarımızı kurtuluş için emperyalizme ve oligarşiyi karşı savgaşı, savgaşyoruz, savgaşacağız. Bedelleri biliyoruz ve bu bedelleri göze alarak savgaş içinde yer aldık." dedik. Bugün idam bir tehdit aracıdır. Olgarşı genel terörün politikalarını bağlı olarak tüm demokrat kamuyu "eğer susarsanız, yeminde olursanız işkencede kaybederim, sokaklarda, evlerde işler ederim, kurşuna dizerim, yollarca zindanlara götürürüm" hatla "belemesim" diyor. Evet, idam bir tehdittir. Tehdidin amacı korku ise bunu boşa çıkartacak esas olgu cerebittir. Sonuçta yantıtı da bu noktada aramak gerekiyor. İdam tehdidinde karşı devrimci tutsaklar politik dürtülerle, atılacakları ve kararlara karşı olacaktırlar. Analizimiz "Cesaretiniz varsa önce bizi" deyilgen çok anlamıdır. Bizler Devrimci Sol dava tutsakları olarak idam tehditlerini bizi yıldırmaya, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinde bizi gerileten, caydırıcı bir işleve sahip olamayacağını söylüyoruz.

Yani topiarasak, devrimci tutsaklar tehdit aracı olarak gündeme getirilen idam politikasına karşı zindanlarda direnme ve teslim olma geleneğine bağlı kalarak, "Cesaretiniz varsa asın" diyecek

kararlılığa sahiptir. Bununla birlikte fabrikalarda, işyerlerinde, okullarda, kırsalda, tüm emekçi halkımız gerek ekonomik-demokratik mücadeleleriyle, gerek siyasi amaçları düştürmek karşı mücadeleye katılarak iyi bir yantı verebilir ve bu politikayı boşa çıkartabiliriz.

Adayet Bakanlıklar tarafından 9 Eylül 1993 tarihinde çıkarılan genelgenin size yansıyan yanları nelerdir? Uygulamalarından örnekler vererek açıklayabilir misiniz?

Bu genelge esas olarak Sağmalcılar'da

adım adım tasfiye etme planının bir parçasıdır demektir. Bu çerçevede Temmuz 1993'ten bu yana İstanbul ve Marmara bölgesinde gözetilene alınan ve davaları İstanbul DGM'de görülen, yeni bu nedenle Sağmalcılar Cezai'ne konulması gereken tutsaklar Sağmalcılar'da getirilmeyecek, önce Sağmalcılar Özel Tip Cezai'nde birkaç gün bekletildikten sonra banyan Sakaryaya, erkekler Gebze ve Bursa cezaevlerine götürülecek istendiler. Bir kısım tutsak Sakarya, Bursa ve Gebze'ye sürgün edilerek uygulamaya başlandı. Yeni amaç şu idi. Sağmalcılar'da bulunan sonra hiçbir siyasi tutsak getirilmeyecek, Sağmalcılar'da şu anda var olan yargının hıziandırılmasıyla bağlı olarak hüküm verilecek, hüküm evlerine sevk edilecekler, böylelikle kademeli olarak Sağmalcılar tasfiye edilecek olacaktı.

Genelge bununla getirilmesine ve fali direnişler ve açık grevleriyle delik deşik

edilmişliğine rağmen Cezaevleri Genel Müdürlüğü tarafından ısrarla gündemde tutulmaya ve uygulamaya sürdürülmesi algılayıyor. Biz ise girdi bu genelgeyi tüm den ortadan kaldıracaktır. Bu genelgenin dolaylı ya da Bursa Özel Tip Cezai'nde tutulan yoldağlarımızın ve bundan sonra tutulacak yoldağlarımızın Sağmalcılar'a getirilmesini istiyoruz. Bunun için 10 Aralık'ta süresiz açık grevine başladık.

Süresiz açık grevi sizce yeterli mi?

Ayrıca devrimci tutsaklar ve devrimci demokrat kamuyu bu konuda nereye taşıyabiliriz?

Süresiz açık grevi bu politikayı bozma noktasında kelleme koldu-bumuzu bir eylem, ancak tek başına işe almıyoruz. Bedenlerimizi açığa yalrmakla birlikte direnişimizi fali direnişleriyle besleyeceğiz.

Devrimci tutsakların kamuyunun neler yapabileceği sorusuna ise şöyle yantı verelim: Biz "oligarşinin devrimci tutsaklara yönelik baskı, tecrit-sürgün politikalarına karşı devrimci tutsakların genel direnişini" örgütlemek gerektiğini daha önce yaptığımız açıklamalarda ifade ettirmiştik. Sağmalcılar için bugün temel talep tecrit-sürgün genelgeninin iptal edilmesiydi, Anadolu cezaevlerinde sürgün bulunan yoldağlarımızın cezaevi idareleri ve cezaevleri dış güvenliklerinden kaynaklı pek çok sorunu vardı. Direnişimizin taleplerinde de görüldüğü gibi, biz bir yandan 9 Eylül 1993 tecrit ge-

nelgesinin kaldırılmasını isterken, diğer yandan şu an kendi özgü koğullarından kaynaklı sorunlar nedeniyle direniş içinde olan yoldağlarımızı destekleyerek ve onların taleplerinin bir an önce yerine getirilmesini istiyoruz. Kuşkuuz bu da yeterli değildir. "Zindancılar" onurlu siyasi kimliği ve insanlık onuruna aykırı alana alma mantığıyla oluşturulmuş tüm yasa ve genelgeler ortadan kalkmadıkça ve cezaevlerinde insana yarağı uygulamalar oturtulmadıkça ve yasal güvenceye alınmadıkça sorunlar birmeyecektir. Yeni sorunu bütünlüklü ele almak gerekiyor.

Düşün de bu süreçte cezaevlerini tartışıyor. Geçtiğimiz günlerde Ankara'da yapılan Cezai'li 1. Müdürleri Toplantısı ve yine bugünde yapılan 1. Müdürleri Toplantısı, siyasi tutsakların bulunduğu cezaevlerinde idamlarını, nasıl yapmayı planladıkları toplantılar oluyor.

Sorunun yantıtını bize burada aramak gerekiyor. Olgarşinin topyekün savaşının bir parçası olarak gündeme getirdiği cezaevlerine yönelik baskılara, hak gasplarına, tecrit politikalarına bir birlikte karşı duracağız.

Kamuyu ise umudu büyüten evlatların direnişine kulak vermek, duyarsız kalmamak, tepkilerini ifade etmedir.

Diğer cezaevlerindeki yoldağlarımızı da kamuyuna iletmek istediğiniz mesaj nedir?

Devrimci Sol tutsakların düşmanın cunta koğullarından bu yana cezaevlerinde başarmaya çalıştığı teslim alma politikasına bugüne dek hep boşa çıkmıştır. Siyasi kimliğimize ve insanlık onurumuza yönelik her türden saldırıyı gence kadar nasıl boşa çıkardysak, bundan sonra da böyle çıkartacağız.

Devrimci Sol savgaçları zindanlarda onurlu bir direnme geleneğine sahip olmuşturlar ve düşman da cezaevlerine ilişkin atacağı adımlarda Devrimci Sol'u ve Devrimci Sol'u tutsakları hep hesaba katmak zorunda kalmıştır.

Biz buradan yoldağlarımızı mesaj vermek yerine düğmana iyi bildiği bir şey her kez daha hatırlatmak istiyoruz. Bizler Devrimci Sol'u tutsaklar olarak yasalarla, genelgelerle, keyfi uygulamalarla girtimiz hak gasplarına, baskılara, tecrit uygulamalarına bugüne dek nasıl bedellerimizle set oluşturduk ve bunlara yağıp şanı tanımadıkça, bundan sonra da direnme ve teslim olma geleneğimizi sürdüreceğiz.

BAŞARIMYAKASINIZ, SON SÖZÜ BİZ SÖYLEYECEĞİZ...

Tutsaklardan genel direniş çağrısı

Sağmalcılar Cezai'nde

Sağmalcılar Cezai'nde bulunan Devrimci Sol tutsaklarının 10 Aralık tarihinde bağlatılan süresiz açık grevi 15. gününde, devam ediyor.

Tutsaklar 9 Eylül 1993 tarihli genelgenin iptal edilmesini ve şu anda açık grevinde olan diğer cezaevlerindeki yoldağlarımızın gasp edilen haklarının geri verilmesini amacıyla sürdürdükleri açık grevinde 18 Aralık'tan itibaren akşam ayımlarına da veriyorlar.

Devrimci Sol tutsakları adına bir

açıklama yapan Yıldırm Öztürk, direnişlerinin daha da boyutlanarak süreceğini belirtti.

Ayrıca 19-21 Aralık tarihleri arasında Ankara'da toplanan cezaevleri müdürleri ve savcılarının cezaevlerinde geleceği hakkında olacakları her türlü kararın ve sözün yükümlülüğü bir kez daha düşünmelerini gerektiğini belirtti Öztürk, açık takdirde gelişebilecek olayların sorumluluğunu taşıyamayacaklarını vurguladı. Açıklama tutsakların genel direniş çağrısıyla bitirildi. O

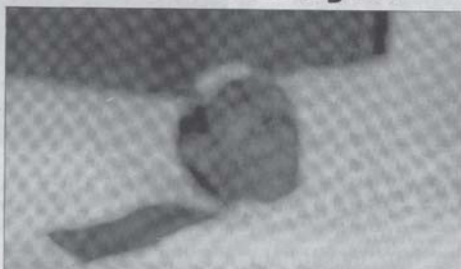
Mersin'de Kürtlere yönelik faşist saldırılar sürüyor

Mersin (Mücadele)-Kürt köylüsünün, emekçinin yerinden yurdundan edilerek göç zorlanmalarıyla başlayan göç yolunun duraklandığı bir de Mersin ve ilçeleri oldu. Pek çok Kürt aile zorunlulukların belirlediği bir tarla Mersin'e, ilçelerine yerleşti. Ancak geldikleri göçden ibaren resmi ve sivil faşistlerin boy hedefi haline geldiler ve kendilerine karşı yapıp yapılmayan özel olarak bu kesimlere sürekli olarak kördükledi.

Şovenist dalgaının geliştiği, İstanbul'da, Erzurum'da, Mersin'de ve Kürt yerleşim yerlerinde olduğu diğer yerlerde Kürt halkını sindirme politikasının bir parçası olarak sürekli gündemde tutuldu. Eski Mersin Valisi Çetin Birmeğin Kürt halkını düşman gören konuşmaları henüz unutulmuş değil: "Mersin'deki kürtlerin herkesten terstir, seyyar satıcıları ise yüzde seksen terstir." demişti faşist vali.

Kürt dışişlerinin körükleyen politik ve uygulamaları son on örneği Mersin'in Kuyuluk kasabası Bozon köyünde yalandı. Bozon köyünden yaklaşık bir yıl önce 10 dönümlük ortaklık bahçesi satın alındı ve 20 gün önce bahçe kenarında ev yapmak için köye gelen Turan ailesi, bu amaçla briket satın alarak bahçeye girdi. Aynı gün briketlerin tarmamam kırıldığı gönen aile sivilci savcısının davasıyla bulundu ve tekrar briket satın alarak ev yaptı.

Yaklaşık 50 kişilik sivil faşist gücü 19 Aralık günü sabah saat 08.00'de 10

Bozon köyünde sivil faşistlerin saldırısı sonucu ağır yaralı olarak Mersin Devlet Hastanesi'ne kaldırılan Ahmet Turan.

gün önce yılanı bu eve saldırdı. Evde bulunan üç kadın, iki erkek ve dört çocuğu linç edeceğine döven faşistler, eynileri yağmaladı, evi yakılar.

Ağır yaralanan Ahmet Turan'la kaldırıldığı Mersin Devlet Hastanesi'nde gördük. Ahmet Turan köyü muhtar Mehmet Kırat'ın da saldırılarına biricik olduğu ve saldırılara "Ben savcıyla, jandarmayla konuşum, bunlar Ermeni, öldürüp, derneye atın, size kimse bir şey yapmayacak." dediğini söyledi. Saldırıların taş, sopa, satır vb. ile saldırıldığını söyleyen Ahmet Turan, elle-

rinde silah da olduğunu ve saldırı sırasında 4 el de silah sesi duyduğunu, 50 yapraklı anırsı Haaret Turan'ın da saldırıların tarafından dövüldüğünü belirtti. Ayrıca saldırıların evde bulunan paraları da el koyduklarını söyleyen Ahmet Turan, ailesinin şu anda Mersin Gay Mahallesinde köylülerin yanına yerleştiğini belirtti. Mersin DEP'li yöneticileri hastanede Ahmet Turan'ı ziyaret ederek, her türlü yardıma bulunacaklarını belirtti.

Bozon köyüne giden muhabirimizin izlenimleri bu şovenist saldırının kimlerin

yakılacağı söylendi. Köylüler koruculuğu kesin olarak kabul etmeyeceklerini söylüyorlar.

Şırnak'ın İdi ilçesinin Değirde ve Sirink köyüne uğrayan özel tim polisleri tüm evleri içindeki eşyaları birlikte yakılar. Yakma gerekçesi ise yine aynı: Koruculuğun köylülere kabul edilememesi.

Kar'ın Sarıkanık ilçesinde ise koruculuğu kabul etmeyen köylüler köy meydanında toplanarak hakaretiler edilip dövüldü. 17 köyü gözaltına alındı ve içkenne yapıldı.

Kontreşirilla 5 Köylü Genel Kuruşna Dizedi

16 Aralıkta ağşam haberlerinde TV'tenim düğmelerine basılan yavaş etesi gün burjuva basını okuyuları Olağanüstü Hal Bölge Valisinin yeni bir açıklamasına tamik oldu. Açıklamada "Şırnak'ın Silopi ilçesinin Demirca köyünde koral alanda teröristlerle görevli kuvvetleri arasında çıkan silahlı çatışmada 5 terörist silahlılarıyla birlikte ölü ele geçirildi." deniyordu.

Oysa gerçek hiç de böyle değildi. Ne ölenler geçirilmedi, ne de ölenlerin silahı vardı. Öldürülen köyün gençleri di ve silahlıydılar. Jandarmaca zorla köyüne dıgına çıkırılıp, öldürüldüler.

Olaya tank olan köylüler, jandarmamın köye gelip, arama yaptığı, ancak herhangi bir "suç unsuru" bulunamayınca da köyün beş gencini yanlarına alarak köyü terk ettiklerini söylediler. Ancak köyü süren sonra gelen silahlı sesleri üzerine kışarak o yöne giden köylüler, kurşunlanarak öldürüldüğü evdüklerini cesetleriyle karşılaştılar. Öldürülen gençlerin yaşı 15 ile 18 arasındaıydı. İste Olağanüstü Hal'in terörist dediği bu gençlerdi. ©

himayesinde olduğunu da açıkça ortaya koydu.

"Diğer gazetelerin muhabirleriyle birlikte yılan evin fotoğrafları çekmek için Bozon köyüne gittiğimizde köyde bulunan sivil faşistlerin tepkisiyle karşılaştık. Fotoğraf çekersek, makinelerimizi kırarak köylülerin söyleyerek konuşmak istemediler. Daha sonra köyün muhtarını gömük istediklerini söyleyerek köyün kahvesine girip oturduk. Faşistler etrafımızı sararak, hiçbir şey yazmamamızı isteyecek, bizi denetlettiler. O sırada savcının keşif yapıp, muhtar da yanına alarak Mersin'e gittiğini Ramazan isimli faşistlerin öğrendik. Bizlerin köye gideceklerini Mersin'de bulunduğunda sırada "sivilcilerden" öğrendiğini söyleyen Ramazan isimli köylü "sivil" köye göndermiş ve fotoğraf çekmemizi engellemişti de söylemeyi ihmal etmemişler. Muhtarın yarımcısı olduğunu söyledikleri Hüseyin ise köylülerine yabancı istemediklerini, hiçbir yabancının köye sokmayacaklarını söyledi. Faşistler ise yerel bir gazete çıkardıklarını, köy kahvesinde toplantılar yapıldığını belirttiler. Saldırı da bu toplantılar sırasında yapılan planlar çerçevesinde gerçekleşmişti. Daha sonra gidilen Mezziti Jandarma Karakolu basının sorularına cevap vermedi. Savcılık da girdiye kadar henüz bir sonuçtuna bağlanmadı ve köyden gözaltına alınan kimse yok."

Kuşkusuz gelişmeler rastlantısal değildi. Zaten kontreşirilla uzmanı Ahmet Cem Erserinin öldürüldüğünden önce Mersin'in pilot bölge seçildiği, sivil faşistlerin ve kontreşirilla elemanlarının bu bölgede eğitimli olduklarını açıklaması geçtiğimiz günlerde kamuya yansıyan haberler arasındaıydı. ©

İnsan hakları ihlalleri Malatya ve Elazığ'da protesto edildi

İnsan hakları ihlalleri ve sosyalist basının üzerindeki baskıları protesto etmek için, çeşitli kurumlar tarafından Malatya ve Elazığ'da toplantılar düzenlendi, eylemler yapıldı.

Elazığ'da SAĞLIK-SEN'ler, EHAD-KAD'lar, DLMK'lar ve Mücadele büroları çalışanları bir basın açıklaması yaptılar. Basın açıklamasında "Yıllardır dünya halklarının üzerinde bütünü baskıları uygulayan faşizm, kapitalizm, infazları, içkenciler, gözetimci "kayıp"ları ve idamları gündeme getiren insan haklarındandır bashedir. İnsan Hakları Haftası'nı girenken, halkların acımasız baskılarını uygulayıp, sosyalist basını saldırıya. Özgür Dünya gazetesini basan çalışanların gözaltına alarak, içkenceden geçiriyorlar." denildi.

Malatya'da da Tavr ve Mücadele büroları, DLMK'lar, ÖZGÜR-DER'li aileler, 15 Aralık'ta, ÖZGÜR-Sen, Servis ve Azadi dergileri, 15 Aralık'ta HDYK ortak bir basın açıklaması yaparak insan hakları ihlallerini kınadılar.

15 Aralık'ta Tavr ve Mücadele bürolarının çalışanları, DLMK'lar, Azadi dergisi ve üniversitelerin devrimci-demokrat öğrenciler ortak telgraf eylemi yaptılar.

Ayrıca Elazığ Fevzi Çakmak Mahallesinde Devrimci Sol Güçler tarafından "İnsan Hakları İhlallerine Son" Yeni Mahalle'de de yine Devrimci Sol Güçler tarafından "Katliamların Hesabını Soracağız" yazılamaları yapıldı. ©

"Ya korucu ol, ya göç et"

Devlet güçleri yükselen mücadeleye baş edemeyen acizliğini her alanda yansıtan, "kuş tuştan medet umar hale geldi. Acizliğinin sonucu olarak halka yönelik saldırıların yoğunlaştırdı.

Girdiğimiz şu aylarda, devlet için süğününden da yararlanmanın yolu deniyor. Koruculuğu kabul etmeyenleri evleri için aylardır yıkılıyor, kişin süğünöğü dayanamazları, daha da etkili olur düşüncesi için göç önele alarak, köylüye yakına gine daha hiç verildi.

Bir zamanlar istatistik cezaverelemleri "tek tip ebişim" müfettiş devrimcileri faşist Binbaşı Muzaffer Akkaya "Napolyon bile Rusya'da süğünöğü dayanamaz. Siz da dayanamazsınız." diyerek, devrimcileri don-atlet mahkemelere göndermişti. Ama devrimci nanci, devrimci iradının gücünü anlayamayın, hesaba katmayan faşist Binbaşı Muzaffer, devrimci iradeye yentim ve devrimcilerden hiç ummadığı bir tokat yemisti.

Bugün de Kürdistan'daki saldırılar sırasında, kişin süğünöğü da halka karşı bir silah olarak kullanan devlet güçleri koruculuğu kabul etmeyenlerin evini yakıyor, dövüyor, göç zorluyor. Kışın ortasında evsiz bırakarak, korucu olmaya zorluyor onları. Ama burada da devlet güçleri bir şeyi, Kürt halkının iradesini unutuyor.

Son bir haftada köy boşaltma ve ev yakmalar devam etti.

Muş'un Bulancık ilçesinde köylülerde yaşananları zorla korucu yapmak is-

teyen özel tim, bunları kabul etmeyen 50'nin üzerinde köylünün evini ateşe verele yaktı. Tonlarca yiyecek, çeşitli maddelerle, mazotla karıştırılarak, köylülerin kullanamayacağı hale getirildi. Köylüler dövüldü, köylülerden göç ettirildi.

Silifin Kortalan ilçesinde bağlı Abağlı beldesinde ise daha önce köye uğrayan özel tim, köylülere koruculuğu kabul etmeleri için süre tanıyarak ayırmıştı. Özel tim, tanıdıkları sürenin dolmasına rağmen kimsenin silah almaması üzerine 200 haneli beldeyi ateşe vererek evleri yaktı. Köylüler de göç ettirerek bir yerleşim birimini daha ortadan kaldırdılar.

Muş'un Varto ilçesine bağlı Xik masasında "Ya yorucu olacaksınız, ya geçeceksiniz" denilen, ama koruculuğu kabul etmeyen köylülerin evleri yakılarak, zorla köylülerden uzaklaştırıldı.

Diyarbakır'da benzer gelişmeler yalandı. Köylere giden özel tim, köylülerin getirilene yardım etmemeleri için tehdit ediyerek, aynı zamanda korucu olmalarını dayattı. Bu köylülerden biri de Koca-köyü bağlı Şekit köyüdü. 200'nin üzerinde insan olan bu köyde üç ailenin evi koruculuğu kabul etmedikleri, getirilene besledikleri gerekçesiyle eşyalarını biricik yakıldı. Ve kişin süğünöğü köyden kıkmaya zorlandılar.

Bismil ve Silvan ilçelerinde ovalık bölgeden bulunan köylülerin pek çoğunda da özel tim köylülere koruculuğu kabul etmeleri için süre verdi. Bu süre sonunda kabul etmemeleri halinde ise evlerinin

Yerel seçimler için "yeni önlemler"

Devlet, yerel seçimler öncesi korkusunu ve telaşını ne yaparsa yapsın üzerinden atamıyor. Çünkü artık ne üç-beş korucu Kürt halkının temsilcisidir, ne de türlü oyunlarla, tehditlerle etkilemeye çalıştıkları seçim sonucu TC'yi kurtarabilir. Tersine böyleli yol ve yöntem arayışları içinde çırpınması, politikalarının iflas ettiğinin yeni bir kanıtından öte bir şey değildir.

Devlet Güçleri Silahlarıyla Oy Kullancak

Hükümetin yaptığı yeni bir düzenleme ile, seçim takviminin iletileceği 10 Ocak 1994'ten önce güvenlik ile ilgili her türlü düzenlemenin Meclis'ten çıkarılması kararlaştırıldı. Buna göre, oy kullancak olan subay, astsubay ve polis memurlarının sandık başına çıkışları için sürülecek sandık başına üniformaların çıkarmadan ve silahları ile birlikte gidip oy kullanma-

ları görülmüyor.

Bilindiği gibi, daha önce ordu ve polis mensuplarının silahlı ve üniformalı olarak sandık başına gitmeleri, seçim mahallindeki halkın her türlü etkiiden uzak kalabilmesi için yasaklanmış durumdaydı. Şimdi bu yasanın kalkmasıyla ordu ve polis mensupları sandık başında silahlı gruplar oluşturacaklar. Bu grupların oy kullanmaya gelen sivil Kürt insanlarını masif etkileyeceğini tahmin etmek zor değil.

Ayrıca seçim günü akşam saatlerinde, sandığın güvenliğini gerekeceğiyle, gün batımından önce seçim sandıklarının askeri helikopterle daha büyük merkezi yerlere taşınması da karara bağlandı.

Böylece gerek seçim ortamı ve gerekse seçim sandıkları kelimenin tam anlamıyla devletin militanist güçlerinin denetiminde olacak.

Daha önce Genelkurmay İkinci Başkanı'nın verdiği demec ile bugünkü önlemler bir arada düşünüldüğünde, önlemlerin gerekçesinin güvenlik olmadığı daha net ortaya çıkıyor. Ekim ayı içinde gazetelere verdiği bir demecde Genelkurmay İkinci Başkanı şöyle demişti: "Bölge halkı güçlü oların yanında olmak durumunda hissediyor kendini. Biz bölge halkını yanımıza çekebiliriz. Bu çok zor bir şey değil."

Ordu böylece "güçlünün yana olmak durumunda olan" halkı etkilemek için "güç kullarmak" gereğini ifade etti ve bunu uygulamaya soktu. Kürt halkı üye-

rinde her gün yaşanan baskılar, köy bombalama, boğaltma, gözaltı ve işkence uygulamaları, sürekli yapılan tehditler halkı sindirmek için yapılan "güç kullanma" uygulamasının tipik örnekiydirdi. Son çıkacak yasa ile, militanist güçlerin, sandıklanın bulunduğu yerde de silahlı ve tehditler varlığıyla boy göstererek korkuyu sürekli kılmayı amaçladıkları ve bu biçimde, yurtsever ve demokrat adaylara oy verecek kişilerin sandıktan uzak tutulması ya da korkutulması yoluyla bir ölçüde seçim sonuçlarını etkilemeyi hesapladıkları ortaya çıkmaktadır.

Korucular Parti Çalışmasında

Bölgedeki din adamları, imamlara ve şeyhlere dayanarak, tarikat ilişkileri kullanarak taban bulmaya çalışan RP'den sonra, şimdi de MHP korucuları dayalı parti çalışması yapıyor.

Batman'ın Hasanköy ilçesine bağlı köylerde kurucuları olan Köpür Arıyaka çağrılarak MHP'ye kaydedildiler. Gerekli toplantı-

Korucuların gizlemeyen silah ve tehditler varlıklarıyla sandık başında halkı korkutup seçim sonucunu etkilemeyi planlıyor.

Meclis'in "İradesi" mi MGK'nın İradesi mi?

TBMM'nin "hukukçu" başkanı Hüsamettin Cindoruk, ilk Meclis başkanı seçildiği dönem, Meclis'in halkın nezdinde inandırıcılığı ve itibarını artırmak için sık sık "hiçbir güç Meclis iradesinin üstünde değil" sözlerini edirdi. Hatta bu sözlerin ve kendisinin değerini düşürmek için, bir ara DGM Başsavcısı Nurettin Demiral'ın bir istişne için karşı çıkış ve milletvekili Hatip Dicle ile Leyla Zana'nın dokümanlaşmalarla ilişkin fezlekeleri Meclis Adalet Komisyonu'na göndermeyecek Demiral'a iade etmişli. Bu fırsatı kullanarak bir kez daha Meclis iradesinin üstünlüğünü ve kendi "demokrat" kişiliğinin propagandasını yapmaktan da geri durmamıştı.

Ama kazanıya hiç de öyle değildi!

Ülkede siyasal kriz ağırlaştıkça, MGK'nın aldığı "kararlar"ın gereği olarak ne yapılırsa gerekiyorsa tek tek yapılması başlandı. Öteden beri herkesin bildiği, MGK'nın bu devlet içinde en üst irade olduğu gerçeği bir kez daha teyit edildi. MGK DEP'li milletvekillerinin hareket alanı da daraltmayı istesince, bu kez "demokrat" Cindoruk karşı durmadı. DEP üyesi 5 milletvekili, Hatip Dicle, Leyla Zana, Ahmet Türk, Orhan Doğan ve Mahmut Almak'ın fezlekeleri Meclis Ada-

let ve Anayasa Alt Komisyonu'na gönderildi. Alt komisyon bu milletvekillerinin dokümanlaşmalarını kaldırılmasını kararlaştırdı. Alt Komisyon Başkanı, eski süpönetim savcısı DYP milletvekili Baki Tugay, DEP milletvekillerinin idam istemi ile DGM'de yargılanmaları için yoğun çaba gösterilerin başında geliyor. Baki Tugay milletvekillerine Alt Komisyon soruşturması sırasında "Siz PKK'lı mısınız?" diye soracak kadar kendinden geçmiş, "görev" aşıyla tutuşmuş durumdur.

Meclis sıraları, en önemli konuların sayılan böylece görüşmelerine sırasında da bile boş kalırken, milletvekillerinin çoğu iş takibi için kuliseyle ya da bürolarına dölselerken, sıra bir MGK işi komisyon yerine getirilmesine gelince, alt komisyon üyesi milletvekillerinin in hızla biçimde çırpış gereğini yapmışlardı. Böylece en üst iradenin nereden olduğu gerçeği bir kez daha ortaya çıktı.

Bu gelişmelerden sonra, Meclis Başkanı Cindoruk'u da eskiten olduğu gibi, TV kameraları karşısında "demokrat başkan"ı oynasınlar, Meclis iradesinden söz etmesinin pek fazla bir anlamı kalmamıştı. Dolayısıyla Cindoruk gerçek kişiliği ile hareket edilebilir.

DEP Kongresi'nde Diyarbakır Milletvekili H. Dicle DEP Genel Başkanı

seçilmişti. Bu arada Kongre sırasında "PKK'yı bir terör örgütü değil, askeri kanadı olan siyasi bir örgüt olarak gördüğünü" söyledi.

Bu sözler üzerine, "demokratlığı" bir kenara atan, "Herkes düşüncesini ifade edebilir" gibi eskiden söylediklerini unutan Cindoruk kıyameti kopardı. Cindoruk'a göre H. Dicle'nin "böyle düşüncesi olması" affedilmez bir suçtu. O da bu "suç"u affetmedi ve Meclis Başkanı olarak DEP Genel Başkanı ile görüşmeyeceğini açıkladı.

Cindoruk'un demokratlığını böylece belli göründü, suyu bitti. O sadece devlet politikalarının sıradan bir uygulayıcısı olduğuna, aldığı bu tavırla bir kez daha göstermiş oldu.

Siyasal kriz derinleştikçe, eskiden "demokrat" soylar yapabilen Cindoruk ve Demirel gibi siyasetler, hatta İnönü ve Karayakın gibi "soysoy demokratlar"ın gerçek yüzleri, gerçek nitelikleri daha net görülür hale geldi. Tabii ülkenin nereden yönetildiği de...

Devrimciler Cindoruk'un da, Karayakın'ın da demokrat görünümünü altında, oligarşinin temsilcileri olarak gerçek kimliklerini şöyleley yandılar. Yeri geldiğinde, bu konuda DEP içinde yer alan yurtseverleri de uyarıp Cindoruk ya da diğerleri ile yaptıkları görüşmeler fark yorumlanmasını yanlış olduğunu söylediler. Özellikle DEP milletvekili M. Sincar'ın cenzazesini kaldırmak için Demirel'e, Çiller'e koşan parti yetkililerini eleştirerek uyardılar.

Şimdi yaşananlar devrimcileri bir kez daha haklı çıkardı. ☺

lar" yapıldıktan sonra, tekrar bölgelere dönerek seçim çalışmalarına başladılar.

Korucularından Şarık Yağmur'a MHP

Hasanköy ilçe başkanlığı verildi.

MHP'nin seçeceği Batman bölgesinde

seçim çalışmaları için 1 milyar lira ayrıldı

diyildi. Hasanköy'liler

MHP'nin seçimi için ordu, korucu, kaymakam

"ne pahasına olursa olsun MHP'yi

burada kazandıracaktır" diyor.

Korucular şimdiden halka basık yapmaya

başladı. Bu arada para teklifi ile adam

satın almaya da çalışıyorlar." diyorlar.

MHP'nin Batman ve ilçeleri dışında

bazı yerlerde de son aylarda parti çalışmaları

hizmeti denetlediği görülüyor. MHP

çalışmaları ordu ve korucularla dayan-

makla birlikte, devlet görevlileri tarafın-

dan da aktif olarak destekleniyor. Bölge-

de bulunan vali, kaymakam, emniyet mü-

dürlü ve subayların içinde, MHP eğitimi

olanlar oldukça fazla. Bu yüzden örneğin

bir kaymakamın resmi görevi olduğu

kendi köşesinde MHP çalışması yapması,

korucuları bir siyasal faaliyet için çekme

ması şaşırtıcı olmuyor.

Kısaca devletin bir kısım asker-sivil

bürokratlarının yönlendirildiğinde, koru-

cuları içinde MHP çalışması örgütleniyor.

Kimi basın organlarında bu durum,

MHP'nin Kürt halkı içinde örgütlenildiği bi-

çiminde, çarpıtılarak verildi. Oysa koru-

cuların MHP'ye girmelerini yeni olan bir

tarafı yok. Yeni olan sadece, bu çalışma-

ların yerel seçimler öncesi bir parça gözle

görürlü hale gelmesi.

Devlet, yerel seçimler öncesi korkusu-

nu ve telaşını ne yaparsa yapsın üzerin-

den atamıyor. Çünkü artık ne üç-beş ko-

rucu Kürt halkının temsilcisidir, ne de tür-

lü oyunlarla, tehditlerle etkilemeye çalış-

tıkları seçim sonucu TC'yi kurtarabilir.

Tersine böyleli yol ve yöntem arayışları

in içinde çırpınması, politikalarının iflas etti-

ğinin yeni bir kanıtından öte bir şey değil-

dir. ☺

Faşizmin belleğimizde bıraktığı acı: Maraş katliamı

"Sabahleyin 9.00 saatlarında Yusufal Mahallesi Çevre Sokak'ın kuzey tarafında 'Solcu evi' gösterin, Alevi evi gösterin", "Komünistler Moskova'yı" diye bağırarak gelen evlerinde baltalar, sopalar, tıflekler, dinamitler, gaz bulunan mahzenleri bir kaba-bak çevre Sokak ve Daylan Sokak'ın kesişiminde sokakta döye aşırmış, bunlardan bir kısmı Ünver ailesinin evine, bir kısmı da Akırmak ailesinin evine doğru gitmiştir.

Ünver ailesinin evine "Yürün komünistlere" diye bağırarak saldıran gruplar kapıları kırarak, duvarları delmişler, 15-20'ye de darma çıkarak darma delmeye başlamışlar, evdeki eşyaları, dışarı çıkarak yakmışlar ve evi ateşe vermişler.

(...)

Saat 11.00 saatlarında Yusuf Mahallesi Mutlu Gün Sokak'ın kuzey sokakına gren saldırıların, ellerinden taş, sopa ve işgareler, bağırarak bu defa Yılmaz ailesinin evine saldırmışlar. Kapıları açarak ismail Yılmaz'ı vücudunun muhtelif yerlerinde bıçakla yaralamışlar ve evde bulunan Ali Yılmaz, Hatice Yılmaz ve Hüseyin Yılmaz'ı öldürmüşler. Ertesi gün aile reisleri Ali Yılmaz'ın cesedi sağ el bileklerini parçalamış bir halde ve ailenin diğerleri Hüseyin Yılmaz'ın iki de olmak üzere üç ceset evin önünde her tarafları kan içinde bulunmuştu. (...)

Yukarıdaki anlatımlar bundan tam 15 yıl önce 24 Aralık 1978 tarihinde devlet destekli silahlı faşistlerin gerçekleştirdikleri Maraş katliamının mahkeme tutanaklarından alınan tanık ifadeleridir. Katliamı brebir yapıyanlar, ailesini veya eşini doğrudan katlederek katkısız anlatımları. Belki de bu insanlık dışı olayın, vahşetin alibi olduğu sıradan bir anlatımdır. Öyle ki, bu anlatımlarda katliamı yapı-

Oligarşi yeni Maraş'lar yaratmaktan hiç vazgeçmeyecek... Faşizm yenmeden Maraş'lar bitemeyecek...

yanların o anki duyguları, düşünceleri, ama hiçbir yoktur. Sıradan bir adı vakanın kuruşulu ve özensizliği anlatılmıştır.

Evvel, böyle bir katliam ancak halk düşmanlarının gerçekleştirebileceği bir saldırdır. Ve resmi-faşist güçlerin desteğiyle gerçekleştirilen bu katliamı aradan geçen onca yıla rağmen emekçi halkın, devrimcilerin bilincindeki lazelgini korumaktadır. Belleklerimizde bırakılan o acı, bugün yapıldığımız terör devletini ve 24 Aralık 78'de onları katleden elleri, onların ezilenleri açıklayan bir gerçeğe dönüşmüştür.

Çekik Sinemasında Patlama

Tarih 19 Aralık. Yer Kahramanmaraş Çekik Sineması... "Sovyetlerdeki komünist zulmu" anlatan "Güneş Ne Zaman Doğacak" filmi oynuyor. Saat 21.00'te gösterilen üçküllüleri yerleştirildiği tahrip çukuru zayıf bomba atılıyor. Ve böylece tarihe insanlığı utanıcı olarak geçecek olan bir katliamın tarihi da veriliyor oluyor. Daha sonra bombayı sinemaya koyan üçküllüleri Maraş katliamının birinci

şansı, bugünün MHP Milletvekili Ökkeş Kenger olduğu anlaşılıyor. Hemen hemen gösterdiği her yerde gösterilere, saldırılara vesile yapılan "Güneş Ne Zaman Doğacak" filminde patlayan bombanın ardından faşistler "Kanımsız Akşaa Zafar İslamî" sloganları arasında CHP li binasına saldırırlar.

Saldırıları Başlıyor

Ertesi gün Alevilerin oturduğu bir kahve bombalanır. Ardından 21 Aralık'ta Endüstri Meslek Lisesi'nin TOB-DE'RI ki öğretmenleri Haç Çolak ve Mustafa Yüzbaşıoğlu öldürülür. Devlet güçlerinin gösterdiği TOB-DE'RI ki öğretmenlerin cezasizce kaldırılan insanları Ulu Camii önünde toplanan faşistlerin saldırısına karşılaşılar. Taş, sopa, takunya atarak başlıyan saldırı devlet güçlerinin muhalefesiyle karşılaşılmayınca büyür ve geyir merkezine gelen faşistler Alevilere ve CHP'lilere atı işyerlerini tahrip edip, üç insanı öldürürler.

22 Aralık akşamı silahlı faşistler Sünni mahallelerde topla-dıkları halkı "solcu Alevilerin Sünni mahallelerine silahlı

salıdı yapa-cağı" yalanları ile silahlandırdılar. 23 Aralık günü saldırıları önlenemeyen çöyürlere ulaşmış ve seçilmiş hedeflere saldırı boyutuna ulaşarak bütün devrimci-demokrat ve Alevilerin inhaas-ı doğmuştu. 24 Aralık'ta sokak çıkma-kararı olan vatandaşın kararına sadece kendi can güvenlikleri bile bağlamamışlar aciz devlet güçleri uyar. Silahlı faşistler çevre köy ve ilçelerden getirdiği silahları grupları Alevilerin yaşadığı Yörüksekin, Yeni Mahalle, Serin Tepesi, Magaralı ve Karamarş mahallelerinde tam bir kıyım başlatırlar.

Katliam devam ederken valilik çevre ilere takviye kuvvetleri gönderilmiş ki mesaj üstüne mesaj gönderirken, halk-polis çatışmaları ölmekle çokı komik, inanılmaz bir gerçeğe ile polislerin görevden alınması karar verilir. Ve Maraş'ın ileri-demokrat halkı silahlı faşistlerin insafına bırakılır. Bu silahlı faşist ocağının iradi olarak serbest bırakılarak Alevi-Sünni çatışması adı altında devrimci-demokratların yok edilmesi için seferber edilmiştir.

Katliam saydığımız bu mahalleler devlet kuvvetlerinin ve dünyanın gözünde yakılıp, yakılır, bombalanıp, güdüldükleri. İnsanlar çok-çok, kadın-erkek, yaşlı-geç yaş yapmadan eyleme az rastlanan bir vahşet örneği sergilenerek öldürüldü.

25 Aralık akşamı sonra eren saldırılar da saptanabilen ölöl sayısı 1111 ken, 210 ev ve 70 işyeri yakılıp yokılır. Katliam sonrası binlerce ileri-demokrat Alevi şehit terk eder.

Maraş Katliamı Faşizmin Bir Sıyrma Tahtasıdır

Evvel, faşizmin üç yüzyıl silahlı faşist Maraş'ta yüzyıl akın insanı katlederken, açık yüzyıl devlet gücü protesto için ayaya kalkın emekçi halkı ve devrimcileri vurmuştur. Düzen kendine karşı koyanlar ve devrimci emekçi, sindirmek ve teslim almak istiyordu. Maraş katliamı bu anlamıyla faşizmin baş ve terör politikasının doruk noktasıdır. Faşizm başk, terör politikasının eski gücünü yitirmeye başlamıştıyla birlikte, anti-faşist mücadelelerin her geçen gün gelişmesi, oligarşiyi 78'den itibaren polisi dağıtmıştırmıştı. Oncalet genelde öğrenci gençliği yönelen faşist saldırılar daha çok bireylerle ilişkili. 78'den itibaren ise kitle kıyımlarına dönmüştü. Çökü emekçi halkı ekonomik ve siyasal tavizlerle susturamayanlar, zor ve baskıyla susturamayanlar. Bunun için de CIA ile sokulup alıveren kongrelerle ve silahlı faşist hareketle donatılmış bir yönetim biçimi oluşturuldu. Dikkatle incelendiğinde bugün bu yöresinin büyük oranda değişimle birlikte özünü koruyarak sürmektedir. Devlet silahlı faşistlerin yaklaşımları için bugün devletleri yapmakta, bunun yanı sıra silahlı faşist örgütlenmeler geliştirilmek ölmüşüğü günleri hazırlanmaktadır. Koruculuk sistemi, özel tim, infaz ceterileriyle, yeni araç ve örgütlenmelerle bugün küdünden çok daha boyutlu ve karmaşık bir yönetime karşı karşıyayız.

Faşizm Yenmek

Devrimcilerin, yörüksekinin mücadelesi sayesinde sosyalizmin kapısı her açıldıkça, oligarşi yeni Maraş'lar yaratmaktan hiç vazgeçmeyecek. Faşizm yenmeden Maraş'lar bitemeyecek.

Çekik Güç emperyalist bir tehdit gücüdür

1981 yılının Temmuz ayında ABD ile yapılan görüşmeler sonucu statüsü belirlenen Çekik Güç'ün geçici olmak kaydıyla konuşlandırılması sırasında, Özal 'İrak yönetiminin Kuzey Irak'ta tekrar müdahale edilebileceği, bunun yeni ve daha yoğun bir güç dalgalama yılı açabileceği'ni ileri sürerek, Kuzey Irak'taki Çekik halkını korumak ve yeni bir güç engel olmak için kabul ettirilmişti açıklanmış.

Böylece TC devleti aracılığıyla Çekik Güç, Kürdistan halkı karşı gösterilmiş, Irak "sorunu" çözüldükten sonra Çekik Güç'ün de geçici olduğu açıklanmış.

Anak gelişmelerin ingörülüşüğü gibi olmadı. Emperyalizmin "yeni dünya düzeni" çerçevesinde ortamına çözülmüş statüsü, Irak'ta Saddam rejimi ile çelişkinin çözülmüş sorunu dahil olmak üzere, orturtulmuş. Böylece geçici olarak konuşlandırılan Çekik Güç'ün de geçiciliği unutuldu, gödere varlığı kamsızanan bir askeri güç haline geldi.

Öte yandan Kürdlerin hamisi görünümü verilerle kamoyuna kabul ettirilmeye çalışılan Çekik Güç'ün, emperyalizmin Ortadoğu politikaları için kullandığı bir araç olduğu açık lıyca açığa çıktı. Devrimci hareketin daha başlangıçta, Çekik Güç'ün emperyalist amaçlarla konuşlandırılması olduğu tespitli, pratik sürtüşe halklık kazandı.

Çekik Güç, emperyalist devletlerin sadece Kürt politikaları için kullandığı, Kuzey Irak'taki rejimin yapısını belirlemek için yararlandığı askeri bir dayanak değil, İran'dan Suriye'ye hatta Lübnan'a kadar uzanan bir bölge için, kullanimıyla hazır bekletilen emperyalist bir tehdit olarak varlığını sürdürüyor.

Çekik Güç'ün Söresel Hızı

Defasında "Son Kuzey Uzatılıyor ANAP hükümeti sırasında ilk olarak konuşlandırılması karar verilirken, diğer düzen partilerinin karşı çıkışı, ama SHP-DTP kadılarının kurulduğunda sonra, işler farklı partilerle her 6 ayda bir güverci süresinin uzatılması karar verilir. Çekik Güç'ün görev süresinin tekrar uzatılması gündemde.

Bu konudaki karar esas olarak, geçtiğimiz ay, Türkiye ile ABD arasında yapılan Geliştirilmiş Ortaklık Komitesi toplantısında alındı. Ortaklık Komitesi'nde, Çekik Güç'ün görev süresinin alı ya daha uzatılması konusunda taraflar arasında görüş birliği sağlanıldığı bildirildi.

Düşüleri Bakanlık yetkilileri, Çekik Güç'ün görev süresinin uzatılması istedikleri ifade ederken, Kuzey Irak'taki otorite boğuşundan yararlanan yörüksekinin ılımlı kesemk için Kuzey Irak yönetimine karşı her kez olarak kullandığı

bileceği görülmüşü öne sürüyorlar.

Böyleli bir gerekçeyle kendilerinin inandığını söylemek bile zor. Çünkü, Çekik Güç'ün komuta eden emperyalist devletlerin Kürt politikasını, TC'nin Kürt politikaları ile birebir uyumunda ve TC'nin emperyalist devletlerin tavırından zaman zaman çıkışları düştüğü bilinir. Koalisyon ortaklarından SHP'nin Meclis Grup Başkanı Aydın Güven Gürkan bile bu gücün neden gerekli olduğunu anlamakta zorluk çektiğini ifade ederken, kendi partisinin yetmişli Dâkamen gerçekleştireceği açışa sananmadığını gösteriyor.

1992 yılında Çekik Güç tartışmaları yapıldıktan, o zaman başbakan olan S. Demirel, muhalefeti ile karşı çıkışları bir dervir savunmak zorunda kalmasını şöyle ifade etmişti: "İstemiyoruz ama adam yavaş yavaş isterse ne yaparız." Bugün de gerçekliği ifade eden alı gerekçe bu. TC hükümeti ABD'nin ve diğer emperyalist devletlerin isteklerine karşı çıkabilecek ne isteye ne güce sahip. Bu nedenle "son kez uzatılıyor" sözlerini uzunla yitirilmişliği nâst geçirmişlerdir, kendilerinin bile inandığını gerçekleştireceği de aynı biçimde söyleyebilirizler.

MKG'da 22 Aralık'ta görülmüş Çekik Güç konusunda, daha sonra yapılacak Meclis görüşmelerinde de farklı bir görüşün konuşulacağı bellidir. ○

Batmayan adanın susmayan sesi: GRANMA

Emperyalizmin gözünü diktiği ve medya tekelileri aracılığı ile bombardımana tuttuğu Küba'da halk tüm zorluklara rağmen kararlı adımlarla yoluna devam ediyor.

Dev tekelere karşı ise Küba Komünist Partisi'nin yayın organı GRANMA ile mücadele ediyorlar. Küba ile Dayanışma Kongresi dolayısıyla arkadaşlarımız Küba'da. Bu sayımızda GRAMMA INTERNASYONAL yöneticisi Ulises Estrada Lescaille ile yaptığımız röportajı yayınlıyoruz.

Mücadele: Bize Granma'yı tanıtır mısınız?

U.E. LESCAILLE: Dergimiz Granma haftalık olarak İngilizce, Fransızca, İspanyolca ve Portekizce olmak üzere dört dilde yayınlanıyor. Toplam tirajı 50 bini buluyor ve 64 ülkede satışı yapılıyor. Dergimizin Brezilya'nın güneyinde ve kuzeyinde iki ayrı baskısı yapılıyor. Mekaike ve Arjantin'de de bu şekilde yayınlanıyor. Ve '94 yılının Ocak ayından itibaren de İspanya'da iki ayrı baskısı yayınlanacak. Granma diğer ülkelerde basıldığında aktüalitesini yitirmemiş oluyor.

Mücadele: Küba üzerine bugüne kadar birçok inceleme ve röportaj gazetemi Mücadele'de yayınlandı. Ama aktüel gelişmeler yakından izlemekte zorlanıyorduk. Bu fırsatın yararlanarak görüş alışverişinde bulunmak ve aktüel gelişmeleri zamanında kamuoyuna ulaştırmak için sizlerle doğrudan ilişki kurmak istiyoruz.

U.E. LESCAILLE: Kabeül. Haberleşme ilgili bir şey söylemek gerekirse, pek haber yayımlanıyor, daha çok rapor ve makale yayınlanıyor. Bu şekilde aktüalitenin değerinin yitilmesini önüne geçmeye çalışıyoruz. Tabii haber bilgileri de bir de süzümünüz var. Ülkede aktüel gelişmelere yer verdiğimiz bir süre. Ayrıca uluslararası haberlere yer veren bir süzümünüz de var. Geri kalan yerler raporlar, baskıya ve makaleler için kalıyor. Genelle ilişkin, informasyon ve yorum ya-

zılan. Aktüaliteyi yanıltmak isteğinden dolayı muhabirlerimizin çalışmaları zorlaşmış durumda. Ayrıca kâğıt ve film malzemesinin yoksulu sorunu var. Granma için gerekli materyallerin bulunması konusunda büyük zorluklarımız var. Gazete 16 sayfaдан oluşuyor. Gazetemiz, metinleri filmlerle kombine etmek zorunda oluğumuzdan dolayı içten olarak çok zaman bir gazete'yi değil, dergiyi andırıyor.

Bu sıralar diğer ülkeler ve yayınevleri ile ticari ilişkiler için temasımız var. Örneğin Fransa, Kıbrıs, İtalya ve Almanya'da. Bu ülkelerde gazeteleri yayınevleri aracılığı ile de yayınlamak istiyoruz. İspanya'da bu sorunu çözdük. Almanya'da ise çeviri sorunu var. Çinkü bu yabancı dildeki basımların o ülkelerin insanlarının yaymasını istiyoruz. Bu çalışma için Küba'da da bir çevirmen tutmuyoruz. Bu iş için bir çalışma grubumuz yok.

Mücadele: Bugün Havana'da Küba ile dayanışma kongresinin dördüncü günündeyiz. Bu kongre üzerine düşüncelerinizi öngörenbilir miyiz?

U.E. LESCAILLE: Bu kongre Küba için çok önemli, sanırım Avrupa dayanışma hareketi için de önemlidir. Karşı karşıya kaldığımız politik sorunlar ve sosyal sorunlar için güçlü bir katkı olduğu kadar, halkımız için moral bir destek. Sosyalist blokun dağılmasından sonra yeni pazar ilişkilerine girdik ABD alfabasından etkilenen dünya birçok zorlukla karşılaş-

yoruz. ASO dünyanın efendisi gibi davranıyor. Sadece bizi engellemekle kalmıyor, dayatıkları yeni kurallarla diğer ülkelerin bağımsızlığını da hıyaıyor. Bu kuşallarda eski kıtanın gösterdiği dayanışma çok önemli, aynı şekilde dayanışma içinde bulunan birçok ülke insanların bir araya gelmesi ile dayanışma ukaal sınırları aşarak geçtiği ülkelerde dayanışma grupları arasında uluslararası ilişkilerin kurulduğu, görüş alışverişinin yapıldığı, dayanışma üzerine deneyimlerin paylaşıldığı bir olanak da ortaya çıktı. Bu yönüyle dayanışma hareketi için de önemlidir.

Mücadele: M-L örgütleri arasında günümüz kuşallarda enternasyonal bir çizginin varlığı konusunda düşüncelerinizi iletiriz?

U.E. LESCAILLE: Düşünceme göre solun bir araya gelecek enternasyonal oluğumuzu çok zor, idealist bir yaklaşımdır. Enternasyonal bir çizgi oluşturma-

yanında bir çabamız yok. Devrimimizi ayakta tutmaya, sosyalizmin kazanımlarını korumaya çalışıyoruz. Ama bu enternasyonalist pozisyonumuzdan vazgeçmiyoruz anlamına gelmez. Ekonomik zorluklarımızda rağmen ülkemizde tüm masrafların karşıladığımız 20 bin üzerinde burslu öğrenci var. Üçüncü dünya ülkelerinde doktorlarımız, öğretmenlerimiz, birçok dallarda uzman insanlarımız bulunuyor. Birlede çalışmamız var ve bu konuda hiçbir şekilde ekonomik çıkarlar söz konusu değil. Ve bunun enternasyonalizm olduğuna inanıyoruz. '80'li ve '70'li yıllarda birçok devimsi hareket yardım etti. Bunun önemini yadsıyamıyoruz. Kuşallarda değışmiştir. Biz de bu kuşallarda uyum sağladık. Örnek verecek olursak, Mekaike'da bir gerilla hareketini desteklemeyi düşünmek bir çinkilirdi. Mekaike halkı ile iş ilişkilerimiz var. Ve karşılıklı saygı temelinde de bu ülke hükümeti ile de iş ilişkilerimiz var. Ayrıca bütün Latin Amerika ülkeleri ile ortak çalışmalarımız var. Örneğin Kostanika'da basın ile iş ilişkilerimiz var. Ve bu ülke hükümetinden bazı insanlar Küba gerçekliğini kabul ediyor. Bu ülkede epideimi felaketi ortaya çıktığında hemen bir grup doktorumuzu buraya yolladık. Halkların birliyle olan ilişkilerinin hükümetler arası ilişkilerden daha önemli olduğuna inanıyoruz.

Mücadele: Türkiye halklarına bir mesajınız var mı?

U.E. LESCAILLE: Bir Kübalı gazeteci olarak bütün dünya halklarına büyük bir saygı ve sevgi besliyoruz. Bu saygı ve sevgi o ülkelerin çıkarları ve kararlarına saygı göstermekle kendisini ifade edebilir. Biz sosyal adaletten yanayız. Baskıya ve insanın insan tarafından sömürülmesine karşıyız. Sağduyudan yanayız. Türkiye'de kim sağduyudan yana ve haklıysa buna Türkiye halkları kendisi karar vermedir. Ve biz de kim sağduyulu temsil ediyorsa onu destekleyeceğiz.

"Romanya'da halk sokaklara döküldü"

16 Aralık '89... "Romanya'da halk ayaklandı". "Diktatör Çavuşescu devirdi". Emperyalizmin dünyaya pamağında oynatan medyanın, manşetlere çıkararak, TV ekranlarını kaplayarak bu haberleri geçirdiği dört bir yana.

16 Aralık '93... Ve bir gazete başlığı: "Romanya'da halk sokaklara döküldü". (18 Aralık, Cumhuriyet) Aynı aktarıyor: "Romanya'da hükümetin ekonomik politikaları ne eleştiren on binlerce kişi önceki gün sokaklara döküldü. Devlet Başkanı Ion İliescu'nun istifasını istedi. 1989 yılında Devlet Başkanı Nikolay Çavuşescu'nun öldürülmesi ve komünist rejimin yıkılmasıyla sonuçlanan kanlı olayların yadölendinde yayınlanan gösteriler kısa süre içinde hükümet karşıtı protestoya dönüştü".

Sadece burjuva basın-yayın organlarının değil, bilinci-

duruma karşı "sol'un da selamladığı "halk ayaklanması", "devrim'in" altında Gorbaçov destekli bir ordu darbesinden başka bir şey olmadığını ve emperyalizmin alkışlarına beklerlik bile bu gün "karşı-devrim" olduğuna inanılmamın zor olmadığını söylemiştir. Ve çok geçmeden denar burjuva medyanın habiri basılı aldatıldı, morglarda çekilen resimlerin masıl "Çavuşescu'nun kadetliği" masıl insanlar" olarak gösterildiği yazılıp çizilmeye başlandı. Ortada ne "Çavuşescu'nun kadetliği" bilincine insan, ne "mühteyen saray"lar, ne de "halk ayaklanması" vardı. Bütün bir şey iki sözcükten ibaretti: Karşı-devrim!

Bugün Romanya'da halkın %40'ı işsiz ve 11 milyon insan yoksulluk sınırının altında yaşıyor. Üstelik bunlar hükümetin belirlediği resmi rakamlar! Rüyvet, yolsuzluk,

fuhuş, uyuşturucu ve hırsızlık sosyal yapının her köşesine sızmış durumda. Babakan Nikolay Vaeacaru 4 yıldır süren komünizmden kapitalizme geçiş sürecinin olumsuz sonuçlarını bir yıldır görevden olan ka kabineye yüklenmemesi" istiyor. 4 yıl önce Romanya bayrağının orak-çekiçi kopurduğu için medyadan "devrim kahrının" ilan ettiği Ion İliescu, sokaklara dökülen on binlerce emekçiye göre "halk düşmanı". Başkent Bükreşte iş sendikamı çağrısı toplanan emekçiler İliescu'nun istifasını istiyor. Eski Ocak yindası genel grev çağrısında bulundu.

Kapitalizmi tek alternatif olarak gösterenler, halkların barışlığı mahkum edilemeyeceğini hatırlatıyor yaşıyorlar. Kapitalizm insan insanlığı geçelce! Alfabası: İnsanlık sosyalizme mubaht ve mahkumdur.

kısa... kısa... kısa...

ARJANTİN

Kamu çalışanları ayaklandı

Arjantin'de bir süredir masalarını almayan kamu çalışanları hükümetin masalarını gösterdiği açıklaması üzerine yaptıkları gösterilerde devlete ait binlerce sathırmak ete verdiler.

Kamu çalışanları 16 Aralık günü yaptıkları gösterilerde, hükümetin kendilerini aldatmaya çalıştığını ifade ederek, hükümet binlerce, Meele'de ve bazı politikaçılar üzerine yürüdü. Göstericileri dağıtmak için plastik mermi ve göz ya-

şartıcı bombalar kullanan polisler çatışan on binlerce kamu çalışanı, molotof kokteylleriyle hükümet ve politikacıları alt binlerce ateşe verdiler. Güney Amerika ülkeleri içinde muhafazatı daha yavaş olduğu bilinen Arjantin'de bilyeside radikal bir çabamız, işteki kamu çalışanları tarafından gerçekleştirilmiş "halkın" Arjantin'de sınıfın çelişkinin sandığından da derin olduğuna ortaya koyuyor.

EL SALVADOR

Ölüm Mangaları yine sahnede

1992'de BM görüşiminde FMLN'nin silahlarını bırakarak, olguları ile "barış" yapıldığı El Salvador'da bir çok ayda pek çok ölüm gerçekleşti ya da politik önder olan 40'a yakın soluk öldürüldü. Mart '94'te başkanklar seçmelerini yapacakları El Salvador'da özellikle çok önemli eski gerilla komutanının öldürülmesi ile katliamlarına 1989'dan son verem El Ölümler Mangaları yeniden sahneye sürüldüğü kanısı iyice güçlendi.

Öldürülen son lider olan Jose Mario

Lopez FMLN eski gerilla komutanıydı. Aynı zamanda Mart '94 seçimleri için FMLN'nin adayları olan 56 yaşındaki önder Jose Mario Lopez'in öldürülmesinden sonra Salvador polisi olayı adı bir cinayete benzetme çabası için girenler, Devlet Başkanı Cristian'nın Ölümler Mangaları'nın yeniden harekete geçtiğini ısrarla reddetmesi dikkat çekti. Cristian "Büyük bir hata içinde, ancak bu ilke artı değışti" derken, adeta seçmiste yayınları iftira ediyordu.

Pusulula

Her yıl trilyonlarca lira heba oluyor

Kapitalizmin ısrarlı çok sever

Çoğu zaman gazetelerde görür, ya da bizzat tanılıyoruz... Şaşıranlar, hasta bu duruma bir anlam veremeyenler de çıkar... Başgisi ki bu, sallayıp "yüzük gınah, acaba neden böyle oluyor" diyenlerimiz de yok değildir. Bazen de televizyonlarda, radyolarda düzenlenen açık oturumlarda, yapılan röportajlardan kulakımıza çalınır ya da gözümüze ilginç. Ne mi?.. IS-RAF.

Alırken kucak dolusu para ödediğimiz çeyizi-tüketim mallarının bazen denize döküldüğünü, bazen de çürümeye terk edildiğini gören, gözünü kırıp okuyup bunları neden böyle ziyan edildiğini soran-gözler çoğunlukla gerçek nedenin cevabını bulamazlar. Herkes istediği kadar tasarruflarından eminsen de bunlar, ancak bu örnekle yapılmıştırdık hep ekalek olmuş. Milyarlar kıvırtı saat elektrik toprağa gömülmesinden, milyarlarca metrelik suyun heba olması da benzer örnekler bir parçasıdır.

Bu durum ilk bakışta kışkırdan, kurumlardan, alışkanlıklardan ya da iktidarların "beceriksizliğinden" kaynaklanıyormuş gibi görünür. Çoğu zaman da bunun gerçek so-

rumlusu olarak tanımlanabilir. İhtiyaç edilen halkan kendisi olur. Dıştan değil, içinden. Başbakanca, Başbakanca ve Ekonomiden Sorumlu Devlet Bakanına ya da DPT'ye kadar, dıştan sözcükler halkanı arıyarak etme alışkanlığı vardır. Yalnızca, bunun ortadan kaldırılması durumunda, devletin ne kadar kazançlı çıkacağına ve bunun da halkın hayatına olacağına ilişkin konuşmalar yapıp, söylemler çeker, istatistikleri yayınlıyor.

Elbette bir ülke ekonomisindeki ısratla bunların payı vardır. Ancak ısrat ortaya çıkartan temel faktörlerin ve bunların yol açtığı alışkanlıkların gerekçelerini de ne olacağına değinilmeli. O yüzden de bu kusur-olgu süredir gider...

DPT'nin İtirafı: "Sadece Dört Alındıkları İçinde Futuru S2 Trilyon"

Geçtiğimiz hafta içinde Devlet Planlama Teşkilatı (DPT) ısrat kenarında bir istatistik yayınladı. Yayınlanan bu istatistik sadece sebze, meyve, elektrik, su ve elektrikli ısratları dolaşı boşa giden paranın S2 trilyon ısratı açıklıyor.

Yayınlanan istatistiki göre, toplam 25-30 milyon ton civarında gerçekleştirilen yağ sebze ve meyve üretiminin yaklaşık dörtte biri, tarla ve yağ sebze pazarlama sürecinde çürümeye terk ediliyor. Yine benzer biçimde her yıl, 6,2 ila 7,5 milyon ton arasında sebze ve meyve de heba ediliyor. Bunun parasal maliyeti ise 25 trilyon ısratı buluyor. Elektrik ısratı içinde atılan aşgari kaynağın futuru ise 7 trilyon ısratı olarak hesaplanıyor. Bu rakamlar şuna 10, elektrikli ise

16 trilyon ısratı kadar ulaşıyor.

DPT, bu rakamları ısratıktan sonra ekliyor: "Türkiye gerek vatandaşların ilgisizliği ve bilgisizliği, gerek teknik yetersizlikler nedeniyle büyük bir ısrat sergiliyor."

Evet, ülkemizde büyük bir ısratın yaşandığı inkar edilemeyecek bir gerçektir. Ancak bunu halkın bilgisizliğine, teknik yetersizliklere bağlamak da koca bir yalandan ibarettir. Zaten on yıllardır ısratı sürüp gitmesinin nedeni de bu yalandan doğrudan ilgilidir.

İsrat Kapitalizmin Bilinciği Bir Tercihidir

Özel mülkiyetin egemen olduğu kapitalizmde, üretim anarşi içinde yapılır. Üreticiler ve işletmeler kendi üretimlerini, başka işletmelerle ve işletmelerle uyumlu hale getiremezler. Anarşi eylemde, yani planlı ve düzenli bir üretim yapılmazdır. Daha iyi üretim ve pazarlama koşulları sağlama uğrunda, daha fazla kâr elde etme uğrunda, özel üreticiler arasında yürütülen rekabet ve savaşım üretimdeki anarşiyi şiddetlendirir. Ekonomik planlı yönetimi, maddi kaynakların ve emeğin toplam çarpanında rasyonel bir biçimde kullanılmasının önünde engeldir.

Çünkü kapitalistlerin toplumsal zenginliği halkın yararına kullanması ya da ekonominin halkın çıkarları doğrultusunda örgütlendirilmesi diye bir sonucu yoktur.

Sosyalizme planlı ekonominin ana kuralı olan "aşgari giderlerde toplum yararına aşgari sonuçlar almak" ilkesi, kapitalizmde tersine işler. Sosyalizmde

en az parasal kaynak ve emek harcararak en çok miktarda iletilebilir mal ve hizmet üretmek kuralı, yani tasarruf rejimi, kapitalizmde de bu sınıfın çıkarılarına iyi değerlidir.

Tasarruf rejiminin uygulanması planların gerçekleştirilmesine ve aşgari, emek harcamalarının kısıtlanması, üretimde maliyetlerin düşürülmesine, tüketim mallarında fiyatların indirilmesine neden olur. Üretim potansiyelinden en iyi şekilde yararlanma, hammaddelerin, malzemelerin, yakıtın, elektrik enerjisinin vs. yapılan tasarruf ile yatırıma gerek duymadan üretimi artırma olanağı sağlar.

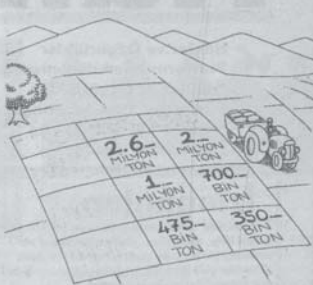
Tasarruf rejimi gerçekleştirilerek demek, üretim artırmak ve üretimde maliyetleri düşürmek, hammadde, yakıt, elektrik enerjisi gibi giderleri daha rasyonel ve tutumlu kılmak için her türlü katkı ve üretken olmayan giderleri kapitalist demektir. Aslında bu genel ilkelere kapitalizm dışında egemen sınıflar da ilade ettiği gerçektir. Ancak burada sözü edilen üretim anarşisinin olumsuzluğu planlı ekonominin kapitalist hesap ile hiçbir ilgisizdir. Çünkü sosyalizmde tasarruf burjuvazinin "özel ve beceri çıkarlarına" göre değil, bütün toplumun çıkarlarına göre yönlendirilir. Bu fark özeldir bir farktır.

Tarımda destekleme alımları azaltılıyor

Tarımda uygulanan destekleme alımı politikalarını "aşgari" olarak terk edeceğine açıklanan 1994 yılında daha az miktarda tarımsal ürün satın alınacağını ilan etti.

Toprak Mahsulleri Ofisi (TMO) bu politika bağli olarak, 1994'te 2 milyon ton buğday, 700 bin ton arpa ve 350 bin ton mısır satın alınacağını açıkladı. Bu rakamlar 1993 yılında buğday için 2,6 milyon ton, arpa için 1 milyon ton, mısır için de 475 bin ton olarak gerçekleşmişti. Yani TMO 1994 yılı içinde tarım emekçilerinden 1 milyon ton daha az destekleme alımı yapmaya karar verdi.

Bütçe açıklarında önemli bir yer tutan tarım kesimine yönelik önümüzdeki yıl uygulanan ekonomik politikanın değişikliği orta ve kırsal yöre iktidarların tarım politikasından kaynaklanan mal faktörünün aşgari işleri tarım emekçilerinden çıkartılmaya çalışılacak. Böylece açıkların kapatılması denince, iktidarın aklına gelen ilk şey, bu açıkların maliyetini yine halkın sırtına yüklemek oluyor. Ki, Çiller de geçtiğimiz günlerde

yaptığı bir konuşmada bunu açıkça itiraf etti: "Tarım kesimine ilgili açığımız kapatmanın önemli bir yolu da, destekleme alımlarını azaltarak ortadan kaldırmaktır."

Niyet belli... Destekleme alımlarını tamamen ortadan kaldırmak, yani bir anlamda tarım kesiminde de özelleştirmek... Sanki tarım kesiminde uygulanan politikaları şimdiye kadar tarım emekçileri belirlemiş, sanki bütçedeki tarım sektörüne ilişkin açığın sorumlusu tarım emekçileriymiş gibi düşünmek ve bu doğrultuda kararlar almak iktidarın günlerdir gazete ilanlarında söylediği gibi EKONOMİK TERÖR değil midir?..

Ekonimide geçen hafta Sondan IMF "istikrar" paketi istedi

TL. 3 2 1

IMF ve Üçüncü IMF emperyalist bankaların temsilcisi durumundaki IMF kuruluşlarının heyetleri Hazine ve DPT'deki

manşetlerini süsledi. Bu habere göre, milyonluk banknotlar bastırılmı, ükneye gelmeye bekliyor. Bu haberler daha sonra devletin ilgili kurumların yetkilileri tarafından yalanlandı. Bu yalanlamalar "nereden çıkıyor bu uydurmalar" başlıklı süsledi. Böylece milyonluk banknotların basılıp basılmadığı netleşmedi ama tesadüf ol ki, bu haberlerin çıktığı günlerde The Wall Street Journal gazetesinin 13 Ağustos 1993 tarihli sayısında bir haber ve bir tablo yayımlandı. Bu tabloya göre, dünyadaki 200 ülke içinde parasının değeri TL den düşük görünen yalnızca üç ülke vardı. Hangisi mi: TC.

Milyonluk banknotların henüz basılmadığını -o da doğrusu- böbürlene böbürlene söyleyenlerin tutukları çinilirdi.

incelemelerine... orta vadeli bir istikrar paketi hazırlanıyor sonucunu çıkardı. Türkiye'de uzun bir süreden beri çözümlenemeyen kurulumdaki, buna bir de dış ödemeler dengesi açıklarının sürükli olduğu eklemeye devam ettiği söyleyen IMF heyeti 1994 yılı için önerdiği %54 enflasyon hedefini çok yımser bulduğunu belirlen heyet, "bu böyle giderse dış ödemelerin kırılması çözümlenemeyecek bir krize girmiş kaçınılmazdır" dedi. TC'nin kredi notunun düşürülebilmesi ile sözlerine eklemeye ıhlal etmeyen heyet, hem kışa hem de orta vadede bir "istikrar" paketi hazırlanmaması durumunda, kredilerin kesilebileceğini vurguladı. Kredibilitesinin azaltılması gözde alımsayacak olan iktidar, anlaşılan önümüzdeki yıl istikrarlı olarak emekçi halkın sırtına yeni yükler eklemeye devam edecek.

Haklar ve özgürlükler

✓ **Haklar ve Özgürlükler Platformu'nun düzenlediği "Haklar ve Özgürlükler Kurultayı" tüm engellemelere rağmen 18-19 Aralık'ta İstanbul'da yapıldı.**

✓ **İşçilerden öğrencilere, kondurlardan aydınlara kadar çeşitli kesimleri bir araya getiren kurultay, insan hakları mücadelesinin tartışıldığı bir platform oldu.**

✓ **BEM-SEN, EĞİT-SEN, DEP, LIMAN-İŞ, ÇHD ve SAĞLIK-SEN genel başkanlarını da konuk ve konuşmacı olarak katıldığı kurultayın sonuçları bir deklarasyonla açıklandı.**

İzlenimler...

Özellikle "evet" ya da "hayır" demek için ellerin kaldımadığı, delegelerin, delegelerin "pazarları"nın olmadıkları bir kurultayın düzenlendi. Ama katılanlar yüreklerinde, beyinlerinde verilmiş pek çok kararlar çıktılar toplantılarından.

Halkın hemen her kesiminden insanlar vardı orada; işçiler, memurlar, öğrenciler, aydınlara, tutanak yakınları... Kördü, Türkü, Lazı, Arabı, Çerkezlerle halk vardı orada; hakları, özgürlükleri gasp edilmişler vardı... Egemen sınıflar bir komarier ve sivil polisleriyle temsil ettikleri kendilerini; karlıyerlerini ekleylebilecekleri yeni hak ve özgürlük illahileri peşindeydiler. Seyvay yeni dava açması için gerekli malzemeyi topluyorlardı notları...

Türkiye gündeminin en yakıcı sorunları, birbirini izleyen beş ayrı panelin konuları oldu. Hak ve özgürlük bilincini, hak ve özgürlük mücadelesinin zeminini geliştirmek hedefliyordu kurultay... Salt konunun uzmanlarını, "İlgili"lerinin katıldığı alışagelmiş panellerden olmadı hiçbir, çünkü katılan geliştirdi; her oturumda konuşmacıların masasına pek çok soru geliyor, insanlar tartışıyor, sorguluyordu; çünkü hemen tüm toplum tartışmalarının "İlgili"ydi... Kuşkusuz böyle olduğu için o salon, mevcut sayının birkaç katıyla daha doldurulabilirdi. Bu tür etkinlikleri artık binlerle yapmanın zamanıydı çünkü...

Kurultay salonunun bulunduğu sokak ilk gün boyunca olağanüstü görünümdeydi. Çevik kuvvetle alt minibüsler, resmi, sivil ekip otoları sokakta "olağanüstü hal" uyguluyorlar. Ama onlar var diye de kimsenin dikkatini çekmiyordu. Salondan girilince de "güçlü" bir devlet yığınları vardı. Kuş uçurtmuyorlardı kırıy... Grup Yorum üyelerine yönelik baskıların protesto eden bir izme metni de ilgili alimneyarın arasındaydı... İkinci gün yapılan bir video gösterimi salonunda büyük bir ilgi ve dikkate izlendi. Hak gasplarının, katliamların, Hasköy'deki infazın, Lice'de yakılan şehrin can görüntülerini gösteren ekranlardan. Video gösteriminin sonunda salon bir kışkırtı bir hareketlendi. Hareketlilik sivil polislerdedi, onlardan da "mükemmel komiser"ne geçtiler, kasetli listeylerdi, ola ki bir "sus" usunu" çıkardı.

İki gün içinde binlerce fazla insanın katıldığı kurultay Cumhuriyet gazetesiinde haber yapılmış "değer" olarak ilk yazıları da konuşmacıların arasından olmasına karşın "atlamaları" haberi. "İnsan Hakları" için sayıtlar yapıp, bunları mücadelenin verileri sayıtlarını kaputmanın ilkyazısında Cumhuriyet'e çok da yabancı değil elbette... Haklar ve özgürlükler mücadelesi, bunu kazanmak için bedeller ödenenler, ödemeye hazır olanların omuzunda yükseliyor. Kurultay bir yazıya da bu mücadeleyi omuzlamanın somut ifadesi oldu. Orada "omuzlamak"terin bir kısmı yoktu yine. Kurultaya katılanlar yüreklerin ağırırışın görüldü bir kez daha. Zorlu oruçlula, insanı yapamamak, ama başaramadıkları değildi. Katılanlar verilen örneklerde buna bir kez daha tank odular ve konuşmacıların arasında kalması, hayatın içine taşınması bilinc ve sorumlukluydu, bu bilinc ve sorumlukluydu yüklenerek ayrıldılar salondan.

HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER KURULTAYI

"Ülkemizde olduğu gibi dünyanın birçok önemli ülkesinde de geride bıraktığımız bir yıl insan hakları konusunda kötü bir bilançoyla kapandı.

Ülkenin bir ucuca ulusal mücadeleye karşı faili meçhul cinayetler, infazlar, sürgünler, işkenceler, köy yakmaları, diğer ucuca infazlar, işkenceler, baskılar ve paralelinde gözaltılar..."

18-19 Aralık'ta Haklar ve Özgürlükler Platformu tarafından İstanbul'da düzenlenen Haklar ve Özgürlükler Kurultayı Av. Ahmet Düzgün Yüksel'in bu sözlerle açıldı. "Bizler" diyor Av. Düzgün Yüksel 'hak ve özgürlükler konusunda bu hakları kazanabilmenin ve koruyabilmenin gereği olarak bir bilinc yaratmak amacıyla Türkiye'deki önemli hak illahileri ne parmak basan bir dizi tartışma ve toplantı düzenledik."

İlk olarak "Emekçinin Toplumdaki Yeri ve Emek Sömürüsü" konulu panelin konuşmacıları davet edildi kürsüye.

Emekçinin Toplumdaki Yeri ve Emek Sömürüsü

■ Ücretiller toplanan verginin % 60'ını öderken, milli gelirin ancak % 20'si onlara düşüyor.

■ Son iki yıl içinde işine son verilen işçilerin toplamı 200 bin...

"Emekçilerin, Bütçede Akıllanması"

Tüm Haber-Sen üyesi Yunus Türkmen'in yönettiği panel, Türkiye'nin işçi sindirini dünya ve ülkemizdeki tarihinin değinen konuşmasıyla başladı. Bu mücadele yüzyılların mücadelesidir," diyor Türkmen. "İnsanlık tarihi bu günleri geçti aşmaları"

dan geçerek" gelmiştir. Ve kasacılar kolay da olmaları: "1847'de Fransa'da çıkartılan bir yasa asgari işçi çalıştırma yapı olarak 8 yağını belirliyordu.

1880'lerin itihali sonları Fransa'da "işçilerin, emeğin fiyatını belirlemek istemelerini" sayı sayan bir yasa çıkartılıyordu.

Ve Osmanlı'da "Mecelle-i Ahkâmı Adliyye" kanununun da içinden "ecir" diye bahsediliyor; işçinin tanımı "nelisini taşıyan veren insan" olarak yapıldı.

Bugünleri nasıl, hangi bedellerle gelmiştir öyleyse? Panelleriştir bir anlamda bu sorunun yanıtı veriyorlardı.

"Kendi Yasalarımızı Kendimiz Yapmalıyız"

Av. Alalek konuşmasının girişinde ve sonucunda mücadelenin birlerce kez kanıtıldığı bir gerçekçe de getirdi: "Başkanlarımız beklediğinde hiçbir hak alınmaz. Kendiniz itidatlar beklediğe akıldığınız hakları bu koruyamazsınız" diyor.

Selek dünya bu günün "işçi dostu" görünün pek çok düzen politikasının yüzünü ortaya koyduğu konuşmasında her zaman "çalışma yasası"ni çıkarmakla övünen

Ecevit'in bu yanısı somut örnekleri vurguladı.

"Selekten sonra söz alan BEM-SEN Genel Başkanı Ali Oral, "Öyleyse" diyor "kendi hukukumuzu yaratmalıyız. Kendi yasalarımızı kendimiz yapacağız."

Ali Oral mücadelenin içinden doğan bir sendikaların Emek Bankasıydı. Oral, '90'dan bu yana süren kamu emekçilerinin mücadelesinden örnekleri nasıl bir mücadele hukuku yaratıklarını, nasıl bir kamu emekçisi kimliği yaratmak istediklerini anlattı.

Sosyal-demokrat partilerin hemen her konuda olduğu gibi memurlara ilişkin sorunlarda da gösterdiği ilgisizliği dikkat çeken Oral, "Grevsiz toplu sözleşme yasasını terör yasaından farklı görmüyorum" diyor.

"Ne Kadar Mücadele, O Kadar Demokrasi"

Konuşma sırası Liman-İş Genel Başkanı Hasan Biber'deydi. Bir mücadele galeğinin, işçi sınıfı açısından yaratılmış olumlu örneklerden birinin temsilcisi olarak kurultayda Hasan Biber.

Biber, kurultayın gündeminde, alın atabilmek için, denemek, kazanabilmek için "önce kendimizi yargılamaya" gerektiğini getiriyor ve eleştiri-özgeleştiri ve teğhirin hayata geçirmesi gerektiğini söylüyor. Ona göre bedel ödemeyi göze almak gerekiyor ve bu adımı herkesten önce liderler, sınıf sendikacılığı iddiasındaki önderler atmalıydı.

Biber, mücadelenin her koşulda yasalar çerçevesinde sürdürülmeyeceğini belirtirken, terinin yaratacağı sonucu kendi deneyimlerinin ışığında kısaca özetledi: "Eğer soruna yasalar çerçevesinde baksaydık bugün Liman-İş'e bağlı bütün işyerlerimizde tapanoları bulurdu."

"90 1 Mayıs'da Mesin'de yarattıkları bir örneği de aktaran Liman-İş Genel Başkanı kurultayın ilahitvancısı da koyuyordu ortaya; "... 7 kışpıle körüştürdük. Birkaç dakika içinde "Yapasin 1 Mayıs, Yasasın Mücadelenin" sloganının ardında 400-500 kişi oldu..."

Sözlerinin sonunda ise kurultaya katılanların duygularını da yansıtan, alkışları yanılanan bir mesaj vardı Hasan Biber'in. Şöyle diyor mesajında:

"İnançlarıyla bu mücadelede bedenlerini feda etmiş, inançlarıyla işkence teğhahlarından geçmiş, şu anda cezaveleri duvarları içinde özgürlük mücadelesi veriyor, bu ülkelerin dört bir yanında emeğin, sinifin bayrağını taşıyan insanlarımızın bayrağını onların bir kez bu anda dalgalandırıyor görmeyi diliyoruz."

"En Büyük Emek Bürokrat Sendikacılar"

Panelin son konuşmacısı olarak söz alan EĞİT-SEN Genel Başkanı İsmet Aktaç kamu emekçilerinin, özde öğretmenlerin içinde bulunduğu kuşulların tablosunu bir kez daha çizdi. "Okullarda çocuklarımız insan haklarını anlatırken, okulların piktığımızda anlatılmıyorsa o insan haklarını illahileri ile karşı karşıya kalırız" diyor Aktaç.

kiye'de Kürt sorunu yanısıra bir de Çerkezlerin, Arapların, Lazların ve diğer azınlıkların kültürel kimlik sorunu vardır. Ama bu sorun henüz tartışma gündemine bile girmedi" diyerek önmüzkdeki yıllarda ulusal azınlıkların da sorunların gündeme getirileceğini belirtti. Bir soru üzerine de ulusal azınlık sorunu ile Kürt sorununun karıştırılmaması gerektiğini ifade ederek, "Azınlıkların sorun demokratik hak ve özgürlükler çerçevesinde değerlendirilebilecek bir sorundur. Kürt sorunu ise, bir ulusun kendi kaderini tayin etme sorunudur." dedi.

"Aşkerden Kaçmak Vatana İhanet" mi?

Konuşmacılardan Sedat Yurttaş günlerde kamuoyu gündemine sıkça giren askerlik soruna değinirken, Genelkurmay Başkanı'nın "Aşkerden kaçmak vatana ihanettir" biçiminde ser bir ifadesi olmasına rağmen gerçeklerin farkı olduğunu söyledi. Yurttaş konuşmasında yoksul ailelerin çocuklarını cepheye sürülürken, zenginlerin ya da paşa çocuklarının cephelede bulunmadığına dikkat çekti.

"Bütün Birlikte Mücadeleyi Dayatıyor"

Bu konuya özel olarak vurgu yapan gazeteci Ahmet Günür, "Hangi gelişmeye, hangi soruna bakarsak bakalım, bütün sorunlar karışıkça Türk ve Kürt halklarının birlikte mücadelesini dayatıyor. Bugün ayrı bir cephe, millet temelinde geliştirilen her şey bir yanıyla aynı, devlet manevra alanını genişletiyor," diyerek, halkların kardeşliğini pratikte, örgütsel biçimlenişlere ve mücadele içinde ifade edilmesinin artık zorunluluk olduğunu vurguladı. Bu çerçevede DEP'e de değinen Günür, düzen partilerinin dışında yer alan DEP'in, kuruluşunda HEP'in imajını değiştirecek bir Türkiye partisi olmayı hedeflediğini, bunun olumlu bir yaklaşım olduğunu ancak DEP'in ideolojik-politik şekillenişinde dolayı bu hedefe ulaşamadığını ortaya koyarken, öncelikle bu gelişmelerin gözden geçirilmesi gerektiğini belirtti.

Panelleri izleyici olarak katılan DEP Genel Başkanı H. Dicle anında, kurultayı selamlayan DEP Merkez Yürütme Kurulu üyesi Ahmet Çihan'ın konuşması, eleştirilere bir yanıyla hak vererek bu noktadaki itirazlarını ortaya koyan bir muhteva taşıyordu.

"Parti olarak kendimizi bir bütün olarak ifade edemedik bugüne kadar. Ve Türkiye partisi imajımızı ortaya koymadık. Bu konuda eksikliklerimiz var. Bu eksikliklerimizi gidermek için dostlarımızı yitiriz var. Bizim dostlarımız arasında bir mesele varsa öğer, bunı giderme gibi bir sorunumuz da var."

Taviz Sorunu

Ulusal sorunun çözümü üzerine yapılan konuşmalar da Yurttaş bu savışın, Türkiye'nin geleceğini de yitirmesine sebep olan halukuz bir savış olarak sürdürüldüğünü belirterek, "savışın durdurulması, sorunun barışla bir mecraya çekilmesi, siyasal olarak çözüm olanaklarının ortaya konulduğu; kanın, gözyaşının olmadığ, dolayısıyla bunun kardeşlerince değil denge demokratik, çoğulcu, katilimsi, üretimsi, siyasal olarak, ekonomide, kültürde bir eşitlikçi olmadığ bir durumu hedeflemekte durmuydu." dedi. DEP'in bu anlayışla başlatıldığı barış kampanyasının önemli olduğunu vurguladı.

Günür ise, "Kürt halkının ve Türkiye halklarının kurtuluşuna barış, uzlaşma masasından çıkarmak Türkiye'nin yapısından dolayı mümkün değildir. Çünkü Kürt sorunu TC açısından bir varlık yokluğu sorunudur," diyerek mücadele dayatılacağı olgısının geri adım atacağını, ama yine de hep bu mücadele yolundan sapıtırmayı, bir başka biçimde boğmaya çalışılacağına dikkat çekti ve böyle bir noktada uzlaşmanın sorunun çözümünü sağlama anlamına geleceğini vurguladı: "Devlet adı Kürt olan bir oluşumun başında Kürt halkının gerçek temsilcilerinin değildi. Kürt halkını tahakküm altına alabilecek Kürt ege-

menlerinin olması yeterli olacaktır. Bugünden bunun çağırmasını yapıyor. Bunu bilerek devletin Kürt sorununun çözümünü başka mecralardan taşımasını boşa çıkararak önlemleri bugünden almak zorundayız."

Sorunu uluslararası boyutları açısından da değerdiren A. Günür, emperyalizmin tüm dünyada ulusal kurtuluş hareketlerini ve devrimci mücadeleleri yeni dünya düzeni çerçevesinde bir yere oturtmaya, "barışla", "uzlaşmayla", teslim almayı çalıştığına dikkat çekerek, kurulların bütünüyle ABD'nin belirlediği çözüm masasından halkların özgürlüğü için bir çözüm çıkmasını mümkün olmadığını söyledi.

Kontrolleri ve "Faali Meçhul" Cinayetler

Kontrolleri konuşmasında eğrikları olarak infaz, kontrolleri cinayetleri ve uluslararası sözleşmeler üzerinde duran ÇHD Genel Başkanı Şanal Saruhan devlet güçleri tarafından gerçekleştirilen "öldürme" olaylarının ne yarğılı ne de yarğısız infaz olarak nitelenemeyeceğini belirtti "Bunlar açıkça cinayetler," dedi.

Bu tür cinayetler için "savaş tehlikesi, olağanüstü durum" gibi şeylerin gerekçe olarak gösterilmesinin uluslararası sözleşmelerde bile kesinlikle reddedildiğini, bu cinayetlerin hiçbir hukuki temeli olamayacağını belirtti, bu tür "görev" için emir alan görevlilerin de görevlerini reddetme hakları olduğunu, reddetmemişlerse "emir alması" olmaları'nın suçlarını azaltmayacağını söyledi.

Kontrolleri cinayetlerine ilişkin olarak başka bir noktayı vurgulayan Günür ise, "Devletin cinayetlere halkı fiziki olarak yok edemeyeceğini elbette bildiğini, kontrolleri cinayetlerinde belirlediği amaçlardan birinin halkı korku yaymak olduğunu, kitle pasifiteasyonunun amaçlandığını" söyledi, adimlarmızın bunu bertaraf etme ve içermesi gerektiğine dikkat çekti.

Milletvekili Sedat Yurttaş ise sistemi ve planı bir şekilde gerçekleştirilene bu tür katliamların, Kürt halkı içinde korku yaratma ve sindirme amaçlı olduğunu belirtti.

Bugüne kadar 16'sı gazeteci, 47'si HEP ve 10'u DEP üyesi ve yöneticisi olmak üzere toplam 680 civarında insanın kontrolleri katliamları ile katledildiğini vurgulayan Yurttaş "Kontrolleri'nin artı tartışması değil, yarğılanma ve cezalandırılması sorunu vardır," dedi.

Düşünce ve Örgütlenme Özgürlüğü

■ 12 Eylül 1980'den bu yana kapatılan dernek sayısı: 23.687

■ Mücadele gazetesi 33. sayısındaki bir yazının dolayı 1 milyar 125 milyon lira para cezasına çarptırıldı. Ve bu onlarca örnekten biri...

■ 10'a yakın yazı işleri müdürü cezalandırıldı bulunuyor.

"Örgütlenme Özgürlüğü Olmaz"

Panelleri izleyicilerin dikkatini çeken ilk şey panellerinin yanına sıralandığı masada yer alan Özgür Düşünme gazetesiyle ilgili yerleştirilen gazetelerin o günkü (19 Aralık) başlığı panelleri denir. Ferda Çetin'in panelleri neden katliamla madığını anlatıyordu: "İş-kendence 9 gün."

"Sadece iki örnek vereceğim," sözleriyle panelleri gazetesi katilimci Yahya Koçulu, panelleri tanıtırken, masadaki gazeteleri göstererek "Özgür Gündem'in Genel Yayın Yönetmeni Yardımcısı Ferda Çetin'in 9 gündür gözaltında olması düşünce özgürlüğünün ülkemizde durumunu gösteriyor," dedi. Koçulu, HBB televizyonunda askerlikle ilgili röportaj yaptıkları için tutuklanan Erhan Akyıldız ve Ali Tefik Berber'in Genelkurmay Başkanı Gürses'in emriyle tutuklandığını belirtti, "Bu rada asil hedef gazetecilerin çok, savas karğıları ve askerlik karğı örgütlenmeleri," vurgusunu yaptı.

Panelleri söz alan ilk konuşmacı CGD İstanbul Şube Sekreteri Deniz Teznel, düşünce özgürlüğünün ifade özgürlüğü olmadan hiçbir anlam taşımayacağını belirle-

Kurultay sonuçları deklarasyonu kamuoyuna açıklandı

"İnsan hakları için örgütlü mücadeleye"

Haklar ve Özgürlükler Platformu tarafından düzenlenen kurultayın sonuçları hazırlanan bir deklarasyonla 21 Aralık'ta kamuoyuna duyuruldu.

Deklarasyonda kurultaya katılan panelleristin altını çizerek vardıkları ortak noktalar vurgulanırken, sonuç: "Daha çok hak ve özgürlüklerin kazanılması ve ülkemizde yaşanan insan hakları ihallerinin ortadan kaldırılması için bunlara karşı örgütlü mücadele edilmesinin gerektiği" şeklinde açıklandı.

Ayrıca deklarasyonda kamuoyuna güç ve eylem birlikteliği oluşturulması çağrısında bulunuldu.

rek, "Bugün 141-142'yi arar hale geldik" dedi. Terörle Mücadele Yasasının daha ağır cezalar getirdiğini örneklerle açıklayan Teznel, ifade özgürlüğü ve düşünceleri yayma özgürlüğünün ise ancak örgütlenerek kullanılabilceğini vurguladı. Teznel, konuşmasını şöyle bitirdi: "Belleri ödeyemeyi kabullenerek, düşüncelerimizi açıkça söylemeli. Ve her konuda örgütlenmeli. Ancak böylece başkalarını korkutacak bir göce oluşabilir."

"Medyanın Karargahını Bombalayın"

"Paniyer programına baktığımızda, 'Kürt Savası ve Medya' diye bir başlık gördüm. Ancak ben bunu daha çok 'Savaş ve Kürt Medya' diye adlandırmak istiyorum. Çünkü bugün medya olağanüstü kirlenmiştir. Bir 'özgür basın' terimine ihtiyaç duyulacak kadar kirlendi medya," sözleriyle düşünce özgürlüğü ve medya ilişkisine değinen gazeteci-yazar Ragıp Duran, verdiği örneklerle burjuva basının düşünce özgürlüğünü devlete akl öğretmek için kullandıklarını vurguladı. "Bunlar Kürdistan'a gidecek özel timleri Foça'da eğitimlerini gerçekleştiriyor, orada 'kilm konuşu'na uğrayacaklarını keşfediyor. Bir başka örnek: Van'da Olağanüstü Hal Valisi Kozakçoğlu basın toplantısı düzenliyor. Bir zat çıktı: 'Elendim, helikopter alım, teröristlerin tepelerine binim,' diyor. Kozakçoğlu, özel savasçı planlayan adam, ona akl öğretiyor. Kozakçoğlu: 'Evet elendim, alıyoruz bütün önlemleri' diyerek geçirdi. Bizimki bir helikopter firmasının temsilcisi gibi markaları falan vererek tekrar 'Helikopter alım elendim,' dedi. Kozakçoğlu sorunda ilginç bir yanı vardı: 'Beyefendi, siz helikopter, helikopter diyorsunuz ama ben Diyarbakır'dan helikopterı kıldırım, Diğir Dağı'na indirim ama oradan bir daha kıldırım kıldırılmayacağım' diyor. 'Bizim 'kormasyon' beklemiyorduk bu yanıtı. Bir daha soru-mu soramadı."

Ragıp Duran Duran basın-televizyonun yöneticilerine karşı tamamen halktan kopuk, büyük teknoloji stellerinden çalıştıklarını, Mao'nun "Burjuvazinin ve revizyonizmin karargahını bombalayın" direktifini hatırlatarak, "Büyük medyanın, burjuva medyanın karargahlarını bombalayın!" diyerek sözlerini şöyle bitirdi: "Bizim bir gün mutlaka kendi medyamızı, günlük gazetemi, radyomuzu, televizyonumuzu yatacağız ama, Çünkü ben inaniyorum ki gerçekler her zaman devrimdir."

Mezopotamya Kültür Merkezi (MKM) yöneticisi İbrahim Gürbüz, düşünce özgürlüğünü ele alırken, Kürt cephesinden soruna yaklaştı. Kürtlerin düşünce özgürlüğünün yok edilecek Kürtleri-sanat-bilim alanında bir katliamla karşı karşıya bırakıldığını vurguladı. Kürtlerin önceki katliamlara uğradıklarını, ardından göç ettirilerek ve sonra kültürel bir katliam yapıldığını belirtti Gürbüz, "Ulusalın karğılaştığı en büyük katliam durum, biz buna beyaz katilim diyoruz," şeklinde konuştu.

"ÖZGÜR-DER Bir Gelenektir"

ÖZGÜR-DER, İstanbul ÖZGÜR-DER, TOM ÖZGÜR-DER, Marmara ÖZGÜR-DER... Yahya Koçulu panelleri İstanbul'da çok ses verirken, kapatılan bir dernekin sayarak, örgütlenme özgürlüğü denilince ÖZGÜR-DER'in anıldığını geçilemeyeceğini söylüyor. ÖZGÜR-DER Sekreteri Nüfizar Çalan da konuşmasında 12 Eylül'den sonra tutuklu alileri olarak yaşadık-

SIYASETİN NOTLAR...

"Birisi hesap verecek"

Bir Gözbebeğine Sovanım Oturtmuş

"TSK Güney Kürdistan'da yine sivilleşti" diyor. "Son "sınırlar" hareketi planlanan yine sivilleşme oldu. Gözlemleri sızınların bildirildiği generallerin yaptıkları planlarda, bombaların hedefindeki yerin Kürt topluluğu olması yetiyor.

Mersin'in Kuyulu kasabasına bağlı Bozan köyünde Van'dan göç ederek gelmiş bir Kürt ailesi, beylikleri sızınlarla doldurulmuş, köylükleri köylüler tarafından dövülerek hastanelik edildi. Aylardır Kürt-Türk dümanlığına kurbanı oldukları, Adana'da, Mersin'de provokasyonlar düzenleyenleri büyük bir arzıyla bekledikleri tabloydu bu.

Profesyonel infaz mangaları, askerler, sivil faşistler ve köylükler, kandırılmış insanlar, oligarcının ordusu bunlardan oluşuyor şimdi.

Demokrasiliklik ve Terör Med-Ceziri

Burjuva basın bir "çürümüşün gılgılı"dır artık. Ostelik çürümüş yalnızca magazin sayfalarında değil Bozan köyünde Van'dan göç ederek gelmiş bir Kürt ailesi, beylikleri sızınlarla doldurulmuş, köylükleri köylüler tarafından dövülerek hastanelik edildi. Aylardır Kürt-Türk dümanlığına kurbanı oldukları, Adana'da, Mersin'de provokasyonlar düzenleyenleri büyük bir arzıyla bekledikleri tabloydu bu.

Umut Edebilmek İçin...

Genç Sanayici ve Yeniciler Derneği Başkanı Orhan Efe, kendisiyle yapılan röportajda "1994 umut verici bir yıl olmaktadır" diyor. Egeyen sınıflar umuduna kaybetmiş. Türkiye'nin bu kuyularda, böyle bir tablonun içinde umut olmak akıl dışı olmasa gerek. Bir istisna; umutlu olanak bugünün Türkiye'sinde mücadele edip olmakla, umutlu bir kavayın içinde olmakla mümkün. Mücadeleden düşündükleri için "umut" şansı bile yok. Ancak ve ancak mücadele eden insan, bu ülkede bir şeyler değiştirebileceğini umut edebilir. Mücadeleden olmadıkları yerlerde yaşayanların tümü her defasında bir cümlede toplanır: "Böyle değil mi böyle gider." Ostelik daha da çürüyor, daha da kokusakar, doğay ve toplumu daha fazla zehirliyor...

13 Yaşında Bir Kız Çocuğu...

Milliyet'e okuyoruz: 13 yaşında bir kız çocuğu yanlış teşhisten ölüyor. Gazete manşet aynı: "Biris hesab verisin".... Verecekler, ancak Milliyet'in çağrısıyla değil, halkın savası, halkın itidatıyla. Ve istetik basından verecekleri bu kadarla da sınırlı değil. Lee'de, Şırnak'ta ölen, öldürülen 13 yaşında kaç tane kız çocuğu var? Kaç çocuk, kaç devrimci, kaç emekçi?... Kim biliyor sayısını? Kim biliyor jubelerle, içkilerle verulan cop sayısını? Kim biliyor infazlarda katledilen insanların vücutlarından kurşun sayısını?

İşte bu yüzden matematik bir hesap değil bu. Egeyen sınıfların ödemek zorunda oldukları hesap büyüktür. Hicbirinin servetinin karşılığıyla karşılayacakları kadar...

İşte bu yüzden diğer egemenleri her gün, her saat halka vermek zorunda kalacakları bu hesabı gerçekleştirmenin telâhi içinde oluyorlar. İşte bu yüzden ökl gıhlı kan akıtıyorlar, hülyütlükte, soyutladır mada son tansımları. Ne var ki, yine Lenin'in klasik deyişle ifade ediyoruz: "Kapitalistler, burjuvalar, onlar için iş alıvaldı, ya ya da bu ülkede sosyalizm zafetir, daha yüzlerce işçi ve köylünün imha edilmiş pahasına bir süre daha erteleyebilirler. Fakat, kapitalizmi kartarmazlar." ♦

Siyaset pazarında en son fiyatlar

Halk deneyleriyle, tecrübeleriyle öğrenir. Bazen doğru bildikleri, umut bağladıkları onu yanlışlar. Ama yaşadıkları, yanlışları ve bazen de doğruları neye sonuca ulaştır. Bu yüzden yaşadıkları, deneyim sonucunda yadıkları, demir atışları yargılar bir birikimi, deneyimi ifade eder.

Halk arasında güyüzün, kendi çıkarı için her kılığa giyen insanlar için bir deyim vardır; iş yaramaz, işe sapa gelmez insanlar için "Allah Adem Babayı yarattığından biraz çamur artmış, göbeğimizin diye onunla da bunları yaratmış" denir.

İşte Türkiye siyasi arenası yukarıda sözünü ettiğimiz insan tipilerinin biribir çışış ile doludur. Sonradan görmiş taşra politikacıları, iş yetiğmiş, yabancılara kolejelele okumuş uyuşları ve köçük dolğan bir yaratım havasıyla dolğan, caka satan burjuvaları bunlar Türkiye siyasi arenasında elleri kolları bağları Türkiye halklarına karşı savayan gadyatörler gibidirler. Bu gadyatörleri Türkiye halklarından elde ettikleri ganimetlerle mubder ruşun, tapınısı diye putlar dikerler. Herkesin avazı cığlığı kadar bağdır, kimin ne cıttığı belli olmayan mahalle pazarlarında dönen siyaset şahnesinde tapınısı diye diktikleri putları pazarlamaya çalışırlar.

İşte her şeyin döneri panayı yerine dönen Türkiye siyasi arenasında pazarlamaya çalışılan bu politikacı milyonlara emekçinin anı teryile kurulan mabederinde koltuklarına oturur tutmaz başlatlar keselerini dolduruyorlar... İş takbinin, yolsuzluğun, komisyonculuğun, dayıelerin, rüvetin, soyguncululuğun, milletvekilleri pazarlarının, gece alemnirinin gırla gittiği bu arena, çürümünün, kokuğının ve her türden çözümlerin kokusunu duyarak mümkündür.

Tablosunu çizdiğimiz Türkiye siyaset şahnesi çetçizim doğru DYP'deki "siyaset" tanitlik etdi. DYP Genel Başkanı Tansu Çiller'e karşı, kongre döneminde başlayan kuyuhalef "siyaset" döndü. Umudukların bulamayan, sevdalandıkları bakanlık koltuklarına oturamayan, kırmızı plaka bakan arabasına kurulumayan Nevzat Çobanoğlu'nun arından istifa eden Doğanca Akürek, Uğur Aköz'den karşı, Çiller'in kendisini atıyor, 3.5 ay sonra görevden aldığı eski işçileri bakanı Mehmet Gazioğlu da bu kervana katıldı.

Çiller'in parti örgütünden, bürokrasi kademesine kadar miliken "kurk yadilerine" Cumhuriyet başkanı Süleyman Demirel'e ya da kadrolar tasfiye edip, aparıkaları, köprübaşlarına kendi akrabaları taalluklatını, yane çevresini getirme hareketine karşı eldeki, avuçtıkları kaybetme korkusuna kapılan Demireli milletvekili

leri isyan bayrağı açtılar. Bu milletvekilleri, pazarda kendilerine en fazla değeri biçen ANAP'ın kapısında kuyuhala girip, "Sağın patronu benim" diye ANAP Genel Başkanı Mesut Yılmaz'a gizli görüşmelerde bulunmayı da ihmal etmediler.

İsyanın büyümesi üzerine "tarafsızlık" yemini etmiş Demirel, Çankaya'daki köşkünün devreye çıkıp, bazı milletvekilleriyle tek tek telefonla konuşarak, istifa eden vazgeçirmeye çalıştı. DYP'de istifa için çorap söküğü gibi birbirini izlerken, Tansu Çiller kaymayan sızın dönüşen partisindeki gıttıkları yamamak için harekete geçti. İstifaları durdurmak, hoşnutsuzların ağzına bir parmak bal çalmak için kurulan "siyaset baskın komitesi"nde DYP 4. olağan kongresinde Tansu Çiller'e rakip olan Köksal Toptan, Yavaş Topcu, Ömer Barutcu ve Ekrem Çetinkaya istifaları önleme görevi verildi.

ANAP'ın DYP'den umudunu bulamayan milletvekilleri yönelik bağlatığı "engel hareketi"na karşı Genelkurul'mın deyişimle "oluşuk ekele beledi" Başbakan Çiller de istifa eden milletvekilleriye koltuk vaaide bulularak, yeniden DYP'ye kazanımdırma çalışıyor.

"Demokrasilerde Çare Tükenecek"

70'li yılların sonlarında doğru TBMM'de açılan siyaset pazarında partiler arası trafik alanında bağlançtıkları bugüne kimin elinin kimin cebinde olduğunu belli olmadı, "düğüncelele" paranın kolaylıkla bir çipride yeri değıştirdiği bir görünüm sergiledi. Para ya da koltuk vaaidi olan milletvekilleri, dünya görüşüyle, ilkeymiş, saçmışmış, soyucmuş taktıyorkı, paranın sağı nereden gelyorsa, oraya kapağı atıyor. İşte Türkiye cumhurnyetinin "birinci" yasama organı TBMM'nin bu durumu 12 Eylül cuntası tarafından "ülkenin birliği ve bütünlüğü" için tehlike oluşturulmuş. Bunun üzerine Anayasası 84. maddesi koyulan cunta yönetimi, böylece Meclis'in bir yasama değıştirmesini önlemekte istedi. Ama bagarmadı. Çünkü "demokrasilerde çare tükenecek", azmin elinden hiçbir şey kurtulamaz. Öyle de oldu.

Çok geçmeden devreye havuyla yutup, üstüne düştükleri dersleri veren milletvekilleri, buna da bir kıl buldular. Osmanlı'da karısına "bög" diyen ekeriye çok sonusı kadınına bir daha evlenememesi için bağından bir miliken geçmesi gerekirdi. İşte bu hileli nikah halk arasında "hülle" denirdi. Millet vekili transferi için kullanılan "hülle partiler" adını buradan alıyor. Bugün partisinde kendisi için denizin tükendiğini gören milletvekilleri bir hülle partisi kuruyor. Ve bu hülle

Düzen partileri tepeden tırnağa bir çıkar yumağıdır. Ve bu yumağı hangi uçundandır tutarsanız tutun, ilminin sonu tepedekilere kadar uzanacaktır.

Bu yüzden bir bardak sudan fırtınalar koparanların kavgası altında koltuk, çıkar kavgasıdır. Siyasetin tanımı sözlüklerdeki gibi "Devlet işlerini düzenleme ve yürütme sanatıyla ilgili görüş ve anlayış" değil, en yalın anlatımla koltuk kavgasıdır.

partisi ile kendisini istediği partiyi naklediyor.

Peki Milletvekilleri Partilerine Niye Küsüyor?

Düzen partilen tepeden tırnağa bir çıkar yumağıdır. Ve bu yumağı hangi uçundandır tutarsanız tutun, ilminin sonu tepedekilere kadar uzanacaktır. Bu yüzden bir bardak sudan fırtınalar koparanların kavgası altında koltuk, çıkar kavgasıdır. Siyasetin tanımı sözlüklerdeki gibi "Devlet işlerini düzenleme ve yürütme sanatıyla ilgili görüş ve anlayış" değil, en yalın anlatımla koltuk, çıkar kavgasıdır.

Bu yüzden sızın dönerinden milletvekilleri adayları "kaç gelecek yerdan tavuk esirgenmek" ilkesi ile ellerinde, avuçlarında ne varsa harcaıyıp, seçimiye amaçları. Seçildikten sonra ise ağızlarından düşmedikleri içgin, memurun, emeklinin sorunlarını tozu rastlara bırakıp, ile de bakanlık veriyor. Bakanlık almamaları, bakanlıklarında etkili olmaları isterler. O da olamazsa yakınları devlet kurumlarında işe sokmak ya da epey dostla banka hesabı sağlamak, ihale almak için uğraşıyor. Meclis'in bir yasama organı olduğunu unutup, iş takipçiliği meslek ediliyor, iş takipçiliğinden. Mesclis oturulmaması, toplantılarında katılmaya vakit bulamadıklarından Meclis'e sızın bombolot. Birbirini sırtından hançerlemeyen, kuyusunu kazınmayan, kompoların sürüp gittiği siyaset pazarında kimse kimin sevinirini dönermez hale gelmiştir.

Milyonlara insanın anı terini, emeğini sömüren, onların ahını anları tağzının o mabedlerinin, anları gıhlı parlamentolarının gerekçesi yozu budur. Ve bu "kiri ahırları" temize havale etmek ancak emekçilere mahsustur. Hem de işle "hülle" ya falan bağlanmadır. ♦

Sasa'da taşeronlaşma ve işçi kıyımı

Adana (Mücadele): Son yıllarda artan taşeron işçiliği uygulamaları, işçilerin zor duruma sokmaya başladı. Yaşanan bu gerçek karşısında sendikacıların somut olarak bir şey yaptıkları söylenemez.

Gelinen noktada taşeron işçi sayısı bazı yerlerde sendikali işçi sayısına aynı duruma gelmek üzere. Hatta bu yüzden birçok sendikacının işyerinde yetkisi bile düşünme noktasına gelmiştir. Bunun bir örneği Sabancı Holding'e bağlı Pilsa Fabrikası'nda örgütlü bulunan Laspetkim-İğ'nin taşeronlama nedeniyle yetkisini kaybetmiş olmasıdır. Sabancılar bu uygulamaları diğer fabrikalarında da sürdürmeye çalışıyor. Buna benzer bir durum bu günlerde Sasa'da (Sun ve Sentetik Elyaf Sanayi) hayata geçirilmeye çalışılıyor.

Petröl-İş Sendikası'nın örgütlü bulunduğu Sasa'da 3700 işçi çalışıyor. Bu işçilerden 1000'i taşeron işçi. Sendikacının duyarsızlığından da cesaret alan Sabancılar, "ekonomik nedenler" gerekçesiyle işçileri soğaka atarak, taşeronlaşmayı sürdürüyor.

Sasa'da çalışan 12 işçi "ekonomik nedenler" ve iş Yasası'nın 13. maddesine dayanarak 9 Aralık'ta işten atıldılar. İşveren bu gerekçelerle işçi çıkarımının süreceğini belirtiyor.

Önümüzdeki yıl başında Sasa'da iş-

Sabancı Holding taşeronlaşma ve işçi kıyımını sendikaları tasfiye etmeye çalışıyor.

çiler için toplu sözleşme imzalanması gerekiyor. Petrol-İş yetkilileri 2 Aralık'ta Sasa patronu ile yaptıkları görüşmede 9.5 milyon TL ücret talebceklerini belirtmişler. İşveren bu ücreti yüksek bularak idrarını ismetmiş. Sendika bu ücrete karşı oluncu işveren işçi çıkaracağını tehditini öne sürmüştü.

İşçiler için Kıyımın Protesto Ettiriler

9 Aralık'ta çıkışı verilen 12 işçiyi çalışan arkadaşları yalnız bırakmadı. O gün 07-15 vardiyasından çıkan Sasa işçileri E-90 Karayolu'nu keserek "Atılan Arkadaşlarımız Geri Alınsın", "İşçi Kıyımına

Son", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganlarıyla yürüyüş geçtiler. Yürüyüş sırasında Petrol-İş Adana Şube Başkanı Yusuf Doğan, "Sabancı burayı ne kadar sevdiyse, biz de o kadar seveyiz. Çıkarcıla sessiz kalmayacağız" dedi. İşçilerin yürüyüşünü haber alan jandarma, fabrikaya gelecek işçilerin önünü kestir. İşçiler bir süre yürüttükten sonra servis araçlarına bindiler. Ertesi gün 24-08 vardiyasında çalışan işçiler çıkışta servis araçlarına binemeyerek bir süre oturma eylemi yaptılar.

Eylemler sonrasında Şube Başkanı Yusuf Doğan'ın merkezden gelecek yöneticilerin beklediğini söyleyerek, kendi

pasif ve uzlaşmacı tavırını sürdürdü. Bu durumu bilen işçiler kendi kapılarında bir şeyler yapmaya çalışıyorlar.

İsten atılanlardan İbrahim Cengiz, "Fabrika resmi tatiller de dahil yılın 365 günü tam kapasite çalışıyor. Hiçbir gerekçe gösterilmeden 16 yıldır çalıştığım işyerinden, en verimli çalışırken atıldım. Biz işçilerin yaşayışına hiç güveni kalmadı. Sermaye sınıfı azınlıktır. Eğer tüm işçi sınıfı birlikte örgütlensek, sermayeyi zorla yıkabiliriz" derken, Ahmet Takmaz ise "Bizler işverenin gönderdiği çıkış kağıtlarını imzalamadık. Ancak sendika bizim çıkışımıza duyarız çalışıyor. Sendika toplu sözleşme görüşmelerinin hancında işyerinde dahil gelmiyor. Yıllardır çalıştığımız işyerimden keyfi olarak çıkarıldık. Arkadaşlarla görüşüp, bir şeyler yapmaya çalışacağız" diyor.

Toros Gözde İşçilerinden Sasa İşçilerine Destek

İsten atılan Sasa işçileri için bir basın açıklaması yapan dirençli Toros Gözde işçileri, "Dün bizim başımıza gelenler bu gün Sasa işçilerinin başına gelmiştir. Yarın da diğer işçi kardeşlerimiz aynı durum düşebilir. Biz işçi sınıfının gücü sermayeyi yenecek güçtedir. Önemli olan patronlara karşı örgütlü ve birlikte mücadele edebilmektir." dediler.

Zonguldak'ta özelleştirme operasyonları

Zonguldak (Mücadele): Zonguldak kömür havzasında özelleştirme yönelik politikalar hız kazandı. Bu politikalar bazı işletmelerde "Öcaklar üretimi elverişli" değil, bu nedenle üretim yapılmayacak" denilirken, bazı işletmelerde ise işçilerin keyfi olarak başka ocaklara sürülmesi veya işi iken çıkarılması şeklinde oluyor.

TTK işletmelerine bağlı Çaydamar ocaklarında 1. Karşıyaka harç, diğer ocaklar kapatıldı. Ayrıca bu ocaklarda 23 Ekim tarihinde bir kısım işçinin Asma'ya sürgün edilmesi protesto eden işçilerden 20 kişi 17. maddeye dayanarak işten çıkarıldı. İşçi kıyımı işçilerin arasında tepkileri kışkılandı. İşçiler, "Biz ocaklarımızın kapatılmasını protesto ettik. TTK yönetimi sudarı bahanelerle işçi çıkartıyor" dediler. İşveren, işten çıkarttığı işçiler dışında, bu ay köyden gelecek ocaklara çalışması gereken işçilere de çalışmaya gelmemeleri haberi gönderdi.

TTK Şirketlere Sermaye Hazırlıyor

Çaydamar'da kapatılan ocaklar TTK eski genel müdürü Zekai Akcan'ın sözcü olduğu Milten şirketine satıldı. Asma'ya sürgün edilen ve işten çıkartılan işçilerin dışında kalanların büyük bir kısmı ise Özüzlemez işletmelerine sürgün edildi.

Çaydamar'ın Direkhamanı kısmında TTK'nın aldığı yeni makineler işletilmesi durumunda. Konuştuğumuz işçiler, bu makinelerin TTK'nın aldığı ama ocaka sokmadığını, bu makineleri buraya gelecek özel şirketin kullanacağını belirtiyorlar. İşçiler işçiler bu işletmeye ait Çövelik kömür damarının büyüklüğüne de dikkat çekerek, bu zengin damarı Milten şirketine verilmemesi "Bizim alın terimize yaratan değerler özel sektöre peşkeş çekiliyor"

sözleriyle tepki gösteriyorlar.

Amutçuk Alaçağı ocağında yüksek kaliteli ve 30 yıllık kömür rezervi bulunan bölün de Milten şirketine satıldı. Bu işletmede çalışan işçilerin ücretleri çok düşük olduğundan, herhangi bir tepkiye karşı işçilerin yatakhaneşi jandarma birlikteli tarafından tutulmuş işçiler. Daha doğrusu jandarma özelleştirme politikasının terörist bir aracı durumunda. Jandarma pek çok bölgede işvereni sıkı bir izbirliği içinde ve patron baskısını yitmediği yerde olayları bastırma işi devreye giriyor.

Kapalılar Dilever Kömür İşletmesi'nde de benzer sonuçlar hakim. Daha önce bu rada çalışan işçilerin bir kısmı Asma'ya sürgün edildi. 14 Aralık'ta ise 1. Karşıyaka dışında kalan işçiler Asma'ya gönderildi. Çikanlık kömür olduğu halde bu ocakta üretimin tamamlanması yakını durmuş bulunuyor. Dilever kömür işçileri, "Kömür damarlarına yakın kayaların temizlik. Kömür tane yapıyor. Üretimi durdurdu dediler. Buradan da hazır kömürü özel sektöre çıkartıracakları anlaşılıyor" de-yip, havzanın açıkça peşkeş çekildiğini dile getiriyorlar.

Zonguldak havzasında maden ocakları birinden değil, ancak bu yöntemlerle yavaş yavaş satılıyor ve böylelikle birden gelecek tepkinin de önü alınmaya çalışılıyor. İşçilerin tepkisi ise daha çok durumu sendikaya bildirmekten öteye henüz geçmemiş bulunuyor. İşçilerin baskısını gören GMS'nin bu konuda yaptığı iş TTK yönetiminin daha dikkatli olmaları konusunda uyarmak. Özelleştirme karşı GMS'nin ödedi bir tepkisi olmadığını bilen işçiler TTK yöneticilerine yapılan görüşmeler için, "Ölase okla özelleştirme'nin bizim fazla bulundurlardır, hay ayni yapıyorlar." yorumunda bulunuyorlar.

Avrupa'da yıllık çalışma 2000 saat Türkiye'de 2173 saat

Türkiye'de çalışan işçiler çalışma süresi bakımından en çok çalışan işçiler arasında bulunuyor. Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO)'nun 35 ülke arasında yaptığı araştırmada Türkiye'de bulunan işçiler çalışma süreleri bakımından en çok çalışan ilk 10 ülke içinde yer alıyor. Bu da gösteriyor ki, ülkemizde işçileri "tembel", "az çalışan" ve "verimsiz" olmakla suçlayan Komünistler, Sabancı'ların, Narin'lerin yaptıkları kuru gürtüttüden öte, yoğun sömürülerini gizleme çabasından başka bir şey değildir. Üstelik çoğu ülkede işçiler çalışma saatlerinin daha da kısaltılması, işsizlere bu nedenle çalışma hakkı doğması mücadelesi vermektedirler. Ülkemizde ise ortalama 45 saat olan haftalık çalışma, yapılan mesailerle, keyfi çalıştırılmayla gerçeğe daha da uzamaktadır. ILO'nun araştırmaları sonucu ortaya çıkan aşağıdaki tablo bunlar bir kez daha doğrulamış oluyor.

Çeşitli ülkelerde çalışma süreleri

Ülke	Haftalık Çal. (Saat)	Yıllık İşin (Gün)	Ülke	Haftalık Çal. (Saat)	Yıllık İşin (Gün)
Almanya	37	30	Madagaskar	40	18
Danimarka	37	25	Mali	40	19
Norveç	38	21	Y.Zelandiya	40	15
Belçika	38	20	ABD	40	12
Avusturya	38	20	Meksika	40	6
Hollanda	39	34	İsviçre	41	24
Avustralya	39	27	Portekiz	43	22
Fransa	39	25	Boliviya	43	15
İngiltere	39	25	Kore Cum.	43	8
İrlanda	39	21	Cezayir	44	20
Finlandiya	40	38	Venezüella	44	15
İtalya	40	32	El Salvador	44	5
İsviçre	40	37	Lesotho	45	12
İspanya	40	23	Türkiye	45	12
Kamerun	40	18	Burundi	45	12
Çad	40	18	Hindistan	48	17
Yunanistan	40	22	Kolombiya	48	18
Benin	40	18			

Florance Nightingale'de sağlık emekçileri direniyor

Geçtiğimiz günlerde ülkemizde en gelişmiş modern tip araçlarıyla donanmış bulunan Florance Nightingale Hastanesi'nde sağlık hizmetleri, acil servis dışındaki tüm alanlarda, 150 emekçinin bulunduğu Florance Nightingale'nin sorumluluğu ise Florance Nightingale-işverenine aitti. Çünkü hastane işvereni DISK'e bağlı Devrimci Sağlık-İş Sendikası'na üye olduğu diye 10 Aralıkta 8 işçi işten çıkarttı.

Bu kıyım hastane çalışanlarının yoğun tepkisine neden oldu. 240 sağlık emekçisinin çalıştığı hastanede işçiler 13 Aralıkta hemen işten çıkartılan arkadaşlarının yanına koştu.

İş bırakan işçiler hastane idaresinden işçi kıyımının hesabını sormak için 13 Aralıkta idare önünde toplandılar. Saatlerce süren baskıların son karışlarına idareci yerine, işleri ve coplarını kuşanmış çevik kuvvet polislerini bildirdi. Zorla otobüslerle doldurulan işçiler Ferikey Karakolu'na götürüldüler. Aynı gün serbest bırakılan işçilerin 101 kişi ertesi gün hastaneye geldiklerinde işten çıkarıldıkları gerekçeyle işi sürdürdüler. Hastane yönetimi yönelttiyse pervasızlık sergiledi, işi, işten çıkarılan arasında 13 Aralıkta iş birkamı eyleminde olmayanlara da vardı. Üstelik yasalara göre işten çıkarılmaları işçi kişiliği edimesi gerekirken bu bile yapılmamıştı. İşten çıkarılanlar 16 Aralıkta da sürdü. Atılanların

sayısı 140'a ulaştı.

Sendikali faaliyet ve sendikali olmak mevcut yasalarda bile işten atılma nedeni sayılmadığından Florance Nightingale yönetimi okula bizi tavırta işten atma nedeni olarak bu günüzle, 17. maddeyi gerekçe gösterdi. Dav Sağlık-İş Sendikası ise, Bölge Çalışma Müdürlüğüne başvurarak sendikalaşmadığını iddia etmiş işçilerin kararını tasdiqlaymasını istedi.

"Florance Nightingale" bizi yarattık" diyen sağlık emekçileri "Florance Nightingale Hastanesi vergiucularının değil, bizi emekçilerin esiridir. Emgimizle, alın terimizle sahip çıkacağız. Sendikalaşma ve toplu sözleşme hakkı bizim en demokra-

tik hakkımızdır. Hiçbir kuvvet bizi bu hakkımızı kullanmaktan alıkoymayacaktır." diyerek, içindeki arkadaşlarının işi yavaşlatarak verdiği desteğe kazanımı mücadelesi veriyorlar.

Cemi Demiroğlu Florance Nightingale'i Çiftlik Gibi Kullanıyor

Florance Nightingale görünüşte bir vakıf hastanesi. Hastanenin bir kısmı I. K. Kardıyoğlu Valide'nin. Bunun dışında hastanede üç taseer şifet dahe oluşturmış. Yemekhane, temizlik işleri, hemşirelik hizmetleri için üç ayrı şifet var. Aslında bu şifetler yine vakfın yöneticilerine ait.

Cemi Demiroğlu'nun başını çektiği ilağ

volosluğu ise gizli tutulmaya çalışılıyor. Vakıf adına fazladan ilağ alınıyor. Depolardan bu ilağlar, sona tahsis fiyatla hastalara satılıyor. Bu uygulamaya karşılaştıran hastalarından biri bu volosluğa ilağ etmesi için Uğur Dündar'ı araması karşısında aldığı yanıt, "Ben bu işi et alıram" olmuş. Vakıf Yönetim Kurulu Başkanı Cemi Demiroğlu'nun başını çektiği bu volosluğlar hastanede Başhepme Yüksek Tufan ve akrabalarının kurulu bir çete tarafından yürütülüyor. Tabi Başhekim İsmail Eren de bunda bagrol oynayanlar arasında.

Hastanede en basit ameliyatsız 100 milyondan baglıyor. Bu rakam 250 milyona kadar çıkabiliyor. Şu an hastanede çoğu serviste hizmet veriyenler arasında rağmen, ameliyathane özellikle çalıştırılıyor. Bunun için de Haseki'den parayla personel getiriliyor.

Florance Nightingale'de çalışan sağlık emekçileri bundan bir yıl önce sendikalaşma konusunda acil bir deney yapmış. Türk-İş'e bağlı Sağlık-İş Sendikası'ndan örgütlenme kararı almışlar. Üyelik formu doldurulmuş üyelerken Cemi Demiroğlu sendikacıları işçi başına birer milyon lira ödeyerek, hatta onlara araba hediye ederek bu işi kapatmış. Bu sendikacılar kaçınılmazla çalışanlar 6 ay önce gizli bir anlaşma Devrimci Sağlık-İş'e örgütlenme karar almışlar. ☐

Gaziantep (Mücadele)-Burjuva politikalarının oy ugruna yapmayacağı şey, çevirmeyeceği dolap yoktur. Seçimden önce herkeş iş, hak-hukuk vaat edenler, bunun için peşlerinden koğan insanları başlarından savmak için oyunlar tezgah-lamaktan kani kalmazlar.

İşte böyle bir oyunun bir benzeri Gaziantep Tekstil İş Fabrikası'nda yağındı. Bu fabrikaya bir süre önce "acil ihtiyaç var" denilerek il müfettiş gözetiminde yapılan sinavla 34 işçi alındı. Sinava ise 350 kişi katılmıştı. Normal kapasitesi 337 işçi olan fabrikada, 34 işçile beraber, 99'u geçici olmak üzere 307 işçi çalışıyor-

İşten atılan Tekel işçileri ve DYP'nin oyunu

du. Ve henüz 30 işçi daha açlık vardı. Ancak 12 Ekim'de işe alınan 34 işçi 24 Kasım'da hiçbir gerekçe gösterilmeden işten çıkartıldılar. Oysa toplu iş sözleşmesinin 23. maddesi gereğince, kamu işyerlerinde işbaşı yapan işçilerin bir aylık deneme süresi sonu kesin işçi statüsünde çalışmaları gerekiyor. Buna rağmen işçiler 24 Kasım'da fabrikaya gittiklerinde, fabrika müdürü Anm Demirparmak imzalı bir yazıyla gerekçesi işten atıldıklarını öğ-

rendiler.

İşçiler buna çözüm bulması için üyesi bulundukları Tek Gıda-İş Sendikası'na gittiler. Sendika "kollarını sıvayarak" konuyla ilgili bir basın açıklaması yaptı. Bu-nun dışında birçok telgraf ve faks eylemi yapıldı. İşçiler ve sendika yetkilileri, işve-renin hatasını anlayıp kendilerini işe ala-cağı ümidyle bekledi durdu. Ancak bugü-ne kadar bu ümitleri gerçekleştirmedi. Çün-ku işe alınan işçilerin çoğu DYP'li oldu-ğu için, DYP i başkanı, DYP Gaziantep Mil-letvekili Mehmet Battal ve Ayvaz Gökte-mir tarafından torpil ile alınıldılar. Sendika başkanı ise Ayvaz Göktemir'in

kardeşi olduğundan, kardeşleriyle arayı bozmamaya özen gösteriyor.

İşçiler ise bu konuda gazetemiz muha-birlerine konuşmaktan çekinmiyor, bizi tekar-rar işe alırlar ümidinde burjuva partilerin oyununa geldiklerini açıklamaktan kaçını-yorlar.

Oysa bu noktada işçiler için önemli olan, işe hangi koşullarda alınmış olduk-larıdır, bu hakkı elde etmek için ken-di güçlerine dayalı bir mücadeleyi örgüt-leyip hayata geçirmekti. Düzen politikacı-larının oyunlarını teşhir edip gerekçesizli-ni halka tanıtmak ise yine mücadelemizin bir yanısırmadı. ☐

Kamu emekçileri: "İdamlara ve Anti-Terör Yasasına hayır"

Ankara (Mücadele)- BEM-SEN Ankara Şube İdamları ve Anti-Terör Yasasını protesto eden bir haftalık bir kampanya sürdürdü. Kampanya şiresince belediyeler-de affılaya, yapıldı, bildiriler dağıtıldı. BEM-SEN'lerin kampanya-sı 16 Aralık günü Büyükşehir Belediyesi'nin önünde yapıldı. Bu basın açıklaması ile bitirildi.

"Terörle Mücadele Yasasına Hayır", "Halkın Sesi Basın Örneğinde Baskılarla Son" dövizleri-le "BEM-SEN" yazılı pankartla-rın yer aldığı basın açıklamasında bu tasarruun basını susturmaya yönelik olduğu, sendika ve der-neklerin terör yavası olarak gö-rüldüğü söylenerek kendilerini hiçbir yasa ve gücü durduramaz-yağınca söylediler. BEM-SEN'ler "Anti-Terör Yasasına Hayır", "Memur Haklıyız Kazanacağız" sloganları atarak, basın açıklaması alkışlarla bitirdi. ☐

"Mücadelemizle bu noktaya geldik"

Sivas (Mücadele)- Kamu Çalışanları Sendikaları Platformu'nu oluşturan sendikalar bir basın açıklaması yayınladı.

Açıklamada "Bugüne kadar yürüttüğümüz mücadele sonucunda geldiğimiz mevzu noktada siyasi partiler bizi tanımadık zorunda kalmıştır. Koşulların hükümetin ve son başbakanı taslağı göre ka-mu çalışanları 9 hizmet kolunda örgütlenerek, bir hizmet kolunda hangi işyerlerinin gireceği tek taraflı yönetmelikle belirlenmektedir.

"Bu taslak, sendikaların taleplerini karşılamaktan uzak. Ve tasarı demokratikleşmeyi bükür-tük mekanizmaları işine sıkıştırıyor." dediler. Kamu çalışanları daha sonra toplu sözleşmenin ol-madığı tasarısı karşı çıkacakları-nyı ve irtidatlen gelen gücünün kullanacaklarını duyurarak, hak-larını alıncaya kadar direnirlerini sürdüreceklerini söyledikleri basın açıklaması bitirdi. ☐

Tonguç Özkan açlık grevinin 11. gününde hastaneye kaldırıldı

Mersin (Mücadele)-10 Aralık'tan bu yana süresiz açlık grevinde olan Demiryol-Sen Şube Sekreteri Tonguç Özkan açlık grevinin 11. gününde fenalaşarak hastaneye kaldırıldı.

Zonguldak Catalca'da sürgün edilmesini protesto etmek amacıyla açlık grevine bağlayan Tonguç Özkan, 20 Aralık akşamı aniden fenalaşarak Nu-rul Hastanesi'ne kaldırıldı ve doktor gözetiminde alındı. Hastaneden çıktktan sonra da açlık grevinin sürdüğünü be-lirten Tonguç Özkan'la dayanışma her geçen gün artıyor.

18 Aralıkta KÇP'den, Demiryol-Sen'den, Orkan-Sen'den birer temsilcinin bulunduğu üç kişilik bir heyet, Adana milletvekilleriyle görüşmek için Ankara'ya gitti. Milletvekilleriyle görüşen heyet, Tonguç Özkan'ın sürgün edilmesini yasalarla aykırı olduğunu vurgulayarak, durdurulmasını ve sorunun Meclis'e

sunulmasını istedi.

Çeşitli iş ve memur sendikalarının temsilcileri Tonguç Özkan'ın açlık grevinde desteklemek amacıyla 19 Aralık ve 21 Aralık günü Adalet Bakanı Seydi Oktay'a, Ulaştırma Bakanı Mehmet Cömert'e, TCDD Genel Müdürlüğü'ne ve TCDD'de 6. Bölge Müdürlüğü'ne sürgün olmasının durdurulması için faks ve telgraf çekti-ler. ☐

Paşa oğluyunuz üniversiteler emrinizdedir

Adı Serdar Güreş,

Paşa oğlu olduğundan onun için açılmayacak kapı yoktu. İÜ Devlet Konservatuvarı'na 1988'de yapılan giriş sınavı ile kayıt yaptırdı. Sınav öncesi paşa babası Doğan Güreş'in ve İÜ eski Rektörü Cem Demiroğlu'nun "teslim" alan Okul Müdürü Ergen Korkmaz ve Bölüm Başkanı Yıldız Kenter griş sınavındaki muhalefletlere rağmen Serdar Güreş'i okula yerleştirdiler.

5 yılda ancak ikinci sınıfı okuyan - bu ikinci sınıfı da türlü dalaverele geçiyor - Serdar Güreş üçüncü sınıfta kayıt dondurduğu halde, "seviye sınavına" alınarak sınıfı atlatıldı. Ancak seviye sınavı okula yeni gelen öğrencilerin katıldığı bir sınavdı. Ara sınıflarda böyle bir sınav yoktu. Öğretim görevlilerinden istenen bu kadar da değildi. Yıldız Kenter'in deyişle "Bazı öğrencilerin sırtlanmas"ı gerekliydi. Bu da Güreş'in 4. sınıfı da okumadan mezun edilmesi demekti.

Oysa Serdar Güreş'in iki yıl üstü sınıfta kaldığı için 1111 sayılı temel asalet kanunu 35'ci maddesine göre askere gönderilmesi gerekliydi.

Paşa oğlu olmak onu "sınırsız" okuma, "konusuz" sınıf geçme hakkı tanıdı. Serdar Güreş mezun olmak için okula dahi gitmesine gerek yoktu.

Adi İsa Tanrıverdi,

Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğrencisiydi. 4. sınıf öğrencisi olan İsa'nın okulu bitirmesine birkaç sınav kalmıştı. Onun için okulu bitirmek oluyordu. Çünkü "avukatlık" hem kendisinin hem de ailesinin geleceğiydi.

Medeni Hukuk dersinden geçebilmek için 50 alması gerekliydi. Ama o 48 aldı ve okuldun atıldı. Tanrıverdi geleceğini bağıladı: mutluğunun 2 puanı sınıfsız üzerine verildi. Ekim 1988'da Altunizade Erkek Öğrenci Yurdu'nda kendisini asarak intihar etti. Arkasında bıraktığı mektupta ailesi-

Serdar Güreş'i

"sırtlanmas"ı istenen öğretim görevlileri 14 Aralık tarihinde bir basın açıklamasıyla bunun bir eğitim skandalı olduğunu söylediler.

nin yoksul olduğunu, sınıfta kaldığı için onların yüzüne bakamayacağını yazmıştı.

Üniversitelerde öğretim hakkı elinden alınan binlerce İsa var. Onların sırtlanma dayanakları ne bir makam, ne de paşa babaları olmadıkları için okuyamıyorlar. Yoksul emekçi halka yasa hakkı tanıyanlar, onların çocuklarına da eğitim hakkı tanıyanlar. Ama bu binlerce İsa'nın Serdar Güreş gibi asaletli üniversitelerde barındırılmayacak mücadeleyi var. Ve bu mücadele sayesinde ki eğitim haklarını "paşa oğullarının" elinden koparıp alacaklar. ☐

İnsan hakları forumuna polis saldırısı

Ankara (Mücadele) - AYÖ-DER'li öğrenciler İnsan Hakları Haftası'nda forumlar düzenlediler. Gazi Üniversitesi'ndeki forum saldırıran polis 40 öğrenciyi gözaltına aldı.

15 Aralık günü Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde Grup Ekin'in katıldığı bir dinletiydi. Yaklaşık 250 kişinin katıldığı dinletiyi devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşuyla başladı. Polis dinletiyi katılmak isteyenlere "Dinletiyi müdahale edeceğiz." şeklinde tehditler savurdu. Ancak bu tehditler öğrencilerin Grup Ekin eşliğinde söyledikleri türkülerle marşlarla engel olmadı.

Gazi Eğitim'de Forum Saldırı

İnsan Hakları Haftası'nda polis bir kez daha saldırıran yüzünü gösterdi. Gazi Üniversitesi'nde 16 Aralık günü yapılan foruma saldırarak yaklaşık 40 öğrenciyi gözaltına aldı.

Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde yapılan forum saat 16.00'da AYÖ-DER'li bir öğrencinin yaptığı konuşmayla başladı. Konuşmalarında Hasköy katliamına değinilerek, insan haklarının mücadeleye kazanılması vurgulandı. Forumda çeşitli dövizlerin yanı sıra İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'nin maddelerinin yazılı olduğu bir pano yer aldı. Forum sona erdiği bir sırada kantinli polis bastı. Çevik kuvvet ve sivil polisler coplarla saldırarak, kargatumba öğrencileri gözaltına aldı. Gözaltına alınan öğrenciler polis otolarına bindirilirken "İnsanlık Onuru İşkenceyi yendik" sloganları ve zafer şairleriyle karışıklıkların dahi getirildi. Öğrenciler serbest bırakıldıktan sonra Ankara İHD'de bir basın açıklaması yaptılar.

Hacettepe'de Forum

17 Aralık'ta ise Hacettepe Üniversitesi Beyte Kampüsü'nde bir forum düzenlendi. "İnsan Hakları İhallerine Son" yazılı AYÖ-DER'li imzalı pankartın açıldığı forumda yapılan konuşmalarda "İnsan hakları kırıltıran dahi artırlık olarak görülüp, katliamların, kayıpların, işkencenin baskı ve yasakların hüküm sürdüğü bir ülkede yayılıyor. Bu ülkede insan hakları can bedeli mücadelelerle kazanılacak. Hepinizi bu onurlu mücadeleye çağırıyoruz." denildi. ☐

■ ■ ■

Hacettepe Üniversitesi'nde sivil faşistler dağıtıldı

HÜ Sosyal Hizmetler Fakültesi'nde sivil faşistler bir toplantıya davet edildi. "Ne bakyorum" diyerek satırlar ve kantinde saldırarak tartakladılar. Daha sonra aynı öğrenciyi okul bahçesinde dövdi. Devrimci-demokrat, yurtsaver öğrenciler entel gün saldırıran hesabını sormak için okula toplandılar. Bir önceki günkü saldırıda bulunanların da işlerinde olduğu 6 sivil faşist dövüldü. Bu olaydan sonra sivil polislerin nezaretinde okula tekrar giren sivil faşistler anlıfırdı devrimci avına çıktılar. Bu girişimlerin başarısızlık sonuçlanınca hükümleri okula masalan ve duvar panolarına çukıldılar. Hacettepe Üniversitesi'nde faşistlerin saldırısıyla başlayan gerginlik sürüyor. ☐

Anadolu ve İstanbul üniversiteleri yeni "patron"ları bekliyor

İstanbul Üniversitesi ve Anadolu Üniversitesi'nin rektörleri sonunda koltuklarından ayrılabilecek. Tabii bu koltuk ticarethanelere bırakmak kolay olmadı.

Üçüncü kez sepiyeler rektörlüğe devam etmeleri için Karayaylıpın'da Çiller'e, milletvekillerinden işadamlarına kadar birçok kişi gıda sarf etti. Çiller, Anadolu Üniversitesi Rektörü Yılmaz Büyükerşen'in görevine devamını için kapsama gelenlere "Gerekirse bu konuda tek maddelelik bir kararın" dahi çıkarılabileceğini, Karayaylıpın'da bir "yetenek" bilim adamı ve "yöneticinin" görevine devam etmesi için "niyet olarak yanlarında" olacağını ve destekleyeceğini söylüyordu. DYP Eskişehir Milletvekili Yaşar Doçelekte ANAP Eskişehir Milletvekili Mustafa Balçılar da aiel aiele TÜMM Başkanlığı'na rektörlerin iki dönemden fazla görevde kalmaları için bir yasa teklifi verdiler.

Büyükerşen'in rektörlüğünün elden gitmesi üzerine her nedense etekleri tutupan bazı AÜ öğretim görevlileri ve işadamlarının çabaları da pek işe yaradı. Her ne kadar bu rektör iktidara ve YÖK'e rüftünü iptassızda geçtiğimiz yıl "demokratikleştirilen" YÖK'ün azınlığıyla görevlerine devam edemediler.

İÜ Eski Rektörü Cem Demiroğlu ise geçtiğimiz yıl rektörlük seçiminde de tartışma konusuydu, bu yıl da öyle oldu. Öğretim görevlilerinden habersiz kadim tür üniversite personeli ve öğrencisi, Florence Nightingale'in İÜ'ye atırsını 49 yılınına peşkeş

Cem Demiroğlu

Yılmaz Büyükerşen

çeken, üniversitelerin gereklerini dışında trilyonlaca harici harcamanın sorulmuş, usulsüz bir şekilde üniversiteye öğrenci alan ve daha birçok suçuyla Cem Demiroğlu'nu iyi tanıyanlar. Demiroğlu tepehir olmuşluğunu bile bile rektörlük yapmakta ısrarlıydı ve sonuna kadar ayak diretti.

Rektörlerin atamayıla belirlenmesinin protestolarına neden olması üzerine, geçtiğimiz yıl görüntüyü kurtarmak için, "seçim" sistemi getirilmişti. Öyle bir seçimdi ki, aday adayları seçilerek adaylığı, adaylıklar, belirlenen 6 aday YÖK süzgecinden geçip üçe indirildi, bu üç kişinin birini cumhurbaşkanı rektör olarak atıyor. Bir aday en yuksel bu üç kişiye olsa dahi cumhurbaşkanı ya da YÖK emriyle takdirde rektör olamıyor. Yarı adı "seçim", özü atama.

Aynı sistemle bu yıl da Demiroğlu ve Büyükerşen'in boşalan yerlerini doldurulması "seçim" yapıldı. Belirlenen adaylar şimdiki atanmalarını bekliyorlar.

Tepkisizlik ve boyun eğme nere-

deyse öğretim görevlilerinin kaderi oldu. Muhalefetler hep söze kaldı. YÖK'ten ve uygulamalarından mağdur olan birçok öğretim görevlisi olmasına rağmen, Öğretim Üyesi Demiroğlu'nun bazı çıkışları dışında tepkiler beryesol düzeyde kaldı.

İÜ rektörlük seçimlerinde aday adayları olan Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Üyesi Doğan Üstübaşı Prof. Dr. Özdemir İler de YÖK'e ve onun getirdiği rektör seçim düzenine karşı olan birisi, bunun için kendisinin "aykırı" aday olduğunu belirtiyor. İşte rektörlük seçim sisteminde öğretim görevlilerinin muhalefeti bu düzeydeydi. Hem sisteme karşıydı hem de bu sistemle aday olarak rektörlük için yarışıyor.

Üniversitelerde, daha da genel olarak eğitim sisteminde eskilerin yerine yenilerin gelmesiyle hiçbir şey değişmiyor. Ha Köksal, ha Ayaz, ha Doğramacı ha Sağlam ha Demiroğlu ha bir başkası, üniversitelerdeki işleyiş aynı. Gerici-faşist öğretim sistemiyle, rektörlüyle, YÖK'üyle bilimi katletmeye, eğitimi pazarlamaya devam ediyor. ☐

9. SÜTUN

Kiralık bir kalem:
Emin Çölaşan"GENERAL GAZETECİ"
ÇÖLAŞAN

Hürriyet'in kalemlerinden Emin Çölaşan da, şimdiki "döğman" Mehmet Barlas gibi "eski sözcü"dür. ODTÜ'den sonra, iş yapamıyorsa Devlet Planlama Teşkilatı'ndan, Bakanlıklar'dan ve Pek'in'den geçtikten sonra, medya da karar kılar ve Milliyet'e işe başlar. Ancak gönlü hep Hürriyet'tedir. Çünkü ona gönlün "bir numarası" olan Hürriyet'in özmeçliliği yapmanın vereceği bat çok daha farklı olmaktadır. Bahalı'nın "kur"ı patronu Erol Simavi, uşaklığına dünden razı bu "saddık kulu" almakta acele etmez. Bırak da "pimesi" ve kendini kanıtlaması için iyi sürece bırakır. Nitekim Simavi bu sürece sonunda, bu "cevheri"ni kendisi hanesine kaydederek transfer için halleder ve Çölaşan "Hürriyet"ine kavuşur. Geriye Çölaşan'ın "maharetleri" göstermesi kalır. Ve kısa sürede performansıyla kendini kanıtlar. O artık, basın kurulları, holdingler ve siyasal gruplar arasındaki çekişmeler istenildiği zaman yazan, gösterilen hedefi "yerden yere vuran" ve istenildiğinde susan bir silahtır. Ne kadar etkili bir silah olursa, değeri o kadar artar.

Geçen bahar yazımızda da belirttiğimiz gibi, şimdiki Barlas'ın ola savaşı aslında iki holding arasındaki savasın kalemlerini cephesinde taşımasıdır. Dün Hürriyet grubuyla çekilmiş olan Erol Aksoy'a demedigi bir bakımdan Çölaşan. Ama kadrları çizilene bakın ki, bugün Aksoy Hürriyet'in ikinci patronudur. Ve o sursuz, kişiliği Çölaşan, hiçbir şey olmayan kişi, bugün Erol Aksoy'a kalemlerini yapıpaktaki bir sakınca gösteriyor. Çünkü onun "asli görevi" uşaklıktır. Kim saklı olursa onun uşakıdır.

Çölaşan yaptığı işi kongretilik hizmetinde bir iç olduğunu da bildiğinden, aynı zamanda iyi bir kongretilerle yazardır da. Kongretilerle aramızdan su sızamaz.

Generalileri "mekmetik gazeteci"dir. O, TC'nin geçen yilki Kuzey Irak operasyonunda onun Genelkurmay'ın "mekmetik" gazeteciler verdiği yemeliş bu konularından. Kendisi bu operasyonu "cephe"ye gidip izlemeyi halde, yemekte Doğan Güreş'in yanına oturması "başarı"nın göstergisi. Generalileri Bahalı'deki en güvenilir isimlerinden biridir. Uzaktan kumanda ile kendisine verilen her mesaj maharetini kullanarak hemen yanıtı kamaştırır.

Kendisine Mekmetik gazeteci-gazeteci diyenlere "Nedir bu mekmetik düğmanlık" diye tepki göstermekten geri kalmaz. Yeraltı dünyasında iyi dostlukları vardır. Nitekim, geçtiğimiz günlerde öldürülen "İnci Baba" ile eski dostluklarını yad etmeden geçemeli. İnci Baba'nın "hediye" olarak gönderdiği hırdilerden, özel paketlerden söz ederek "güzel" bir vefa örneği sergiledi. İnci Baba'nın ölmesiyle Çölaşan'ın "hediye" kalacağı şamp üzülmeyin. Onda bu yetenek olduktan sonra, "baba" dostları ve "özel hediye"leri hiç eksik olmaz.

Devrimci-yurtseverlerin baş düğmanlarıdır. Ve bu konuda verilen direktiflerle görevini en başarılı bir şekilde yapmaktadır. İhtarçılıkla eline su dökebilecek sınırsız sayıda insan vardır. Kongretilerinin bir düğmeye basmasıyla mesaj bir çarpıda kavrar ve kışeşine yazdır. En son yazdığı bir yazıya da DEP Başkanı Yaşar Kaya'yı tutuklatma "başarısını" gösterdi. Kişiliğindeki tartışmaya olan, sürece namus ve dürüstlük timsali Çölaşan ejni profesör yapmak için kapı kapı dolayarak bu işten de "alanın akıyla" çıkması bilirdi. Rakip holdingden düğman olan kalemleri Mehmet Barlas kendisine "geri zekali çöli anımsı" unvanını verdi. Çölaşan ya da "barlas" gibi birlerini "liboş", "geri zekali", "yağdanlık", "döğman" vb. sözlerle niteleniyor, burjuva basında hiç de az değildir. Sermaye sınıfı ve MİT ile iç içe geçmişi böylesi bir basın-yayın ortamında, bu durumu normal karşılamak gerekir. Çölaşan'lar içinde bulundukları ortamın ürünüdür. Ya da şöyle ifade edilebilir: Bugünkü burjuva basının niteliğinden en güzel, bu basın yönütleri Çölaşan'lar, Barlas'lar gösteriyor.

Adı bilinmeyen
"gruplar"

Gazetecilik üzerine Cumhuriyet'e aklı vermek gibi düşünün ama, Cumhuriyet yeni bir habercilik anlayışla okurlarını hizmetinde.

İnsan Hakları Haftası olarak belirlenmiş geçtiğimiz hafta boyunca yapılan etkinlikleri, etkinlikleri vb. haber konularını iç içe ve kurum adı vermeden haber yapma alışkanlığına sahip olmaya başladı Cumhuriyet gazetesi.

Özellikle geçen hafta sosyalist basın çalışanlarının, tutuklu alle ve yakınlarını yer aldığı haberlerde, bunlardan "bir grup gazeteci", "bir grup alle" ya da "bir avuç alle" diye söz etmek gazeteciliğin temel kurallarının unutulduğu değil, bilimsel olarak uygulanmadığını gösteriyor.

Cumhuriyet gazetesine ömerisi, yazdıkları haberlerde adı geçen grupların kimler olduğunu yazmaya nedenlerini de habere eklemeleri. Böylece "vatan için yaptıkları hizmetin" birliği tarafından görülmeleri garantilemiş olurlar.

"Cevher"in böylesi

Maral Öztekin Elektronik Cihaz İmalatçıları Derneği Genel Başkanı ve DYP'nin yeni seçilen İstanbul il Başkanı. Meğer huzrette ne yetenecek varmış da gözümüzden kaçmış.

Sahibi olduğu şirkete personele hep bir afından marş söyleyip işbaşı yaptırın, elemanların "komandoların" diye seslenen, çalışanlarına C vitaminiinden yoksun kalmalarını işin portakal suyu içtirten ve çalısırken şirket için yazılmış özel dualar ettiren, Allah'ı bile mektup yazan Öztekin, son yemeliğide Çiller için yazdığı mektupta gösterdi. Öztekin mektubunda "Zeka ve ilim fışkıran gözlemleriz, sevinli ve güzel yüzünüzle, gerçekten kurusuz ve zarif fışkırmış sekillenerek gözlerimize beşykeliz beşykel fışkıran olan ülkemizin işi bir geleceğin başlangıcı olabilir. Gönlünüzdeki güzelliği, iyi duyuncileri eyleme dönüştürerek gözler önüne serin" diyor ve il başkanlığını da koparıyor.

Tamiri böylesi yağdanlıkları ve çıkarıcıları "Ana'nın partainden eksik etmesin.

Meclis'te küfür tarifesi

Yavşak davasından gelen 200 milyonun 10 milyonunu "Yüzsüz" dediği için gitti..

ANAP lideri Mesut Yılmaz, kendisine "yavşak" dersen Cevdet Cağlar'dan aldığı 200 milyonun

Tüm milletvekillerine duyurulur. Küfürname tarifesinde değerli milletvekillerimizin hizmetine sunulmuştur.

Yavşak: 200 milyon

Yüzsüz: 10 milyon

Hırsız: 20 milyon

Havvan: 30 milyon

Ayrıca "İlan", "satılmış", "sahtekâr" gibi küfürler ücrette tabii olmayıp Meclisimizin ikramıdır.

Stres atmak isteyen milletvekillerimiz tarife ve kesesine uygun küfürler edebilir.

"Kuyruklu yalan"

Geçtiğimiz hafta gazetecilik konusunda ufkumuz biraz daha genişledi. 17 Aralık tarihli Günaydın gazetesinde yazan şirmanet haberde "Apo yakalandı" başlığıyla atlatma haberciliğinin nasıl yapıldığını öğrenmiş olduk. Günaydın gazetesi diğer gazeteleri ve en-libartar konusunda bir çığır açtı. Anas gel gör ki, Bakanlardan Emniyet Genel Müdürlüğe kadar hepki Günaydın'ı yakınıyordu.

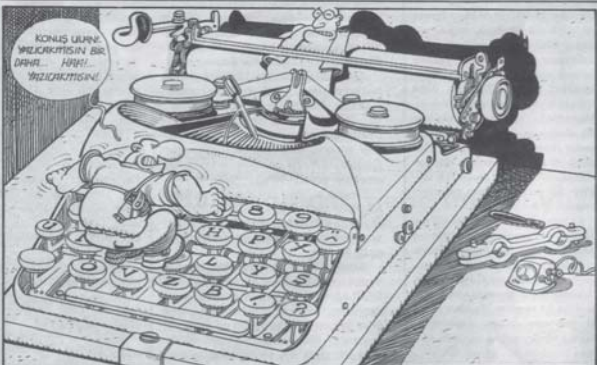
Çiller söylettileri ile yapmanın doğru olmayacağını, bu il kendilerinin birfirceğini söyleyen, İçişleri Bakanı N. Menteşe "Apo'nun yakalandığını dair resmi bir belge hana henüz ulaşmadı" diyor. Emniyet Genel Müdür Mehmet Ağar da "Biz resmi kişiler. Resmi belgelere göre konuşuruz. Su ana kadar resmi belge gelmedi." diye konuşuyordu.

Anna Günaydın gazetesi yaptığı haber konusunda Nuh diyor peygamber demiyordu. Biz yine de Günaydın'ı kutluyoruz ve yalan haber yazmayacağını iddia ediyor. Çünkü Günaydın gazetesi yazsa yazsa "kuyruklu yalan" yazmaz.

Bamteli

SOSYALİST BASINA BASKILAR SÜRÜYOR..

İştek dölünay

Hacıbektaş Semah Senlikleri

Gelecekte Hacıbektaş Senlikleri'nin dördüncüsü 18 Aralık günü Ankara'da yapıldı.

10. binden fazla izleyicinin katıldığı senliğe politikacılar, SHP'li milletvekilleri, belediye başkanları, kimi bakanlar da katıldı. Başbakan Tansu Çiller de senliğe mesaj gönderiler arasında. Kültürün yoğun tepkisi altında okunan mesajdan sonra sunucunun "Bu başbakan Sivas'ta insanlar yakaladıkta sonra umarsızca birkaç kişinin boluolarak öldüğünü söyleyen başbakan" sözleri alkışlarla karşılandı.

Senliğe Arif Sağ, Talip Sahin, Hüseyin Karakuş, Sabahattin Akkaya, Gülbener Kılıç, Yusuf Dumlupınar, Selda Mert, Semih Serger ve Semah topluluğu katıldı. Cem gösterileri sırasında okunan Savaş Eğin'in Sivas şifeli izleyiciler tarafından yoğun ilgi topladı. Senlik Arif Sağ'ın türkülerle son buldu.

TİYATRO

"Ta Üç Uzak Bulut"

11 Aralık günü "Ta Üç Uzak Bulut" adlı oyunun galası yaklaşık 80 kişinin katılımıyla Meşopotamya Kültür Merkezi'nde yapıldı.

İki saat süren ve üç perdeden oluşan oyunun ilk perdesinde genel işe yasanti- de alınıyor. İkinci perdede metropolde- ki yasanti, buradaki baskı-sömürtili ve bunlara karşı mücadelesi bir bölümlü ile alınıyor. Fakat bu mücadele sadece sözde kalan, yani pratik müdahaleye gelince pasif kalmayı tercih eden bir "mücadele". İkinci perdede de mekan değişerek, metropol- den bu kez kırsala, buradaki işe yasantiya geçiliyor, feodal etkilenmeler anlatılıyor, bu yapının yetersizliği, çürümüşlü- ğü ile alınıyor. Öçünü ve son perde ise da- ka çok şişsel ve soyut. Burada yeni toplu- ma geçiş yolları üzerinde duruluyor.

Yaklaşık dört aylık bir çalışmanın ürü- nü olan "Ta Üç Uzak Bulut" tamamen MKM'nin kendi bünyesinde oluşturulmuş. Oyunun senaryosu yine MKM Tiyatro Grubu oyuncuları arasında Hüseyin Kaytan'a, müzikleri ise Rojbin, Ali ve Mustafa'ya ait. Oyun Cumartesi ve Pazar günleri saat 15.00'te Meşopotamya Kültür Merkezi sa- londa izlenebilir.

hem ziyaret, hem sanat

Ankara Mülliyeller Birliği'nin düzen- lediği etkinlikler çerçevesinde "Sanatçı Selim Aytaç'ın hazırladığı "Meksika İzle- nimleri" adlı da gösterisini izleyebilirsiniz. Düşünmeniz! Bir sanatçı kalfıyör, çok uzaklarda bir yere, Meksika'ya gidiyor. Fotoğraflar çekiyor. Siz de Meksika'nın ta- rihi, doğa güzelliklerini, halkının günlük yaşamını merak edip, gösteriyi izlemeye gi- diyorsunuz. Gördüklerinizi siz hayal kırık- lığına uğratıyor.

"Sanatçı" Selim Aytaç Meksika'da ne kadar butik, biraخانه, otel, market varsa, değişik açılardan yüzlerce fotoğrafını çe- kip, stüdyo için gösterime sunuyor. Tautum için sokaklara afişler, duyurular asıyor. Görmeyenlere duyuruyor. Turist, pardon sanatçı Selim Aytaç sizleri kalfıyör sanat- tı ziyaretine bekliyor! Lütfen bekletme- yin!

"El"lerin ressamı

Sen mutluluğun resmini yapabilir misin Abidin işin kolayına kaçmadan ama gül yanaklı besbesini emziren meleik yüzlü anneciğin resmini değil ne de ak örtüde elmaların ne de akvayumda su kabarcıklarının arasında dolanan kirmizi balıginkini

sen mutluluğun resmini yapabilir misin Abidin 1961 yazı ortalarında Küba'nın resmini yapabilir misin çok şükür çok şükür bugünü de gördüm, ölsem de gam yemem gayrının resmini yapabilir misin üstat...

Akımızda hemen geliveren dizeler bunlar Abidin DİNO ile ilgili... Nazım'ın "Saman Sana" şiirinden. Nazım her ne kadar "yapabilir misin", "kolayın kaçmadan ama" diye sorsa da bizlerin DİNO'nun mutluluğun resmini ko-

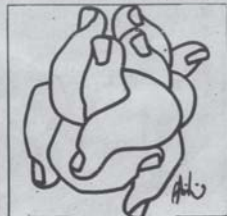
Abidin DİNO

layına kaçmadan yapabileceğine dair inancımız tamdır nedense...

DİNO, hayata boyunca ülkesinden uzak yaşamıştı. Çocukluğunda lavçı- re'de bağladığı yotculuğuna Sovyetler Birliği'nde devam etti ve Fransa'da no- ktaledi.

Yıl 1993. Ressam Abidin DİNO'nun cenazesi ölmesinden getirilenler, Cumhur- başkanı Demirel başsağlığı teltirgati çe- kiyor, Cindoruk TBMM binasına DİNO'nun resimlerini asıp, altına Nazım'dan dize- ler yazdırıyor.

Abidin DİNO Türkiye'de ilk örgütlü sa- natçıları grubunu kurulanlardan birisidir. 1933'de ressam arkadaşları Nurullah Berk, Camal Tolly, Zeki Faik İzer, Elif

PARMAK İSTİFİLERİ

Naci ve heykeltıraş Zühtü Muridoğan ile birlikte "D grubu"nu kurmuşlardı.

DİNO, yaşamı boyunca sürekli üre- ten, araştırıp olmuştuk. Ülkesinden uzakta yaşamış olsa da çizimleri, hele- hele el çizimleri bütün insanları anlatırdı. Açtığı sergilerde bizim insanlarımız resimlerini bakışmalarınıydı hep. Balıkçılar, esrarkeşler, ikinci dünya sa- vaşı, içkence, uzun yürüyüş, savaş, barış ve parmak istifileri... Bu konu başlıkları altına yüzlerce resim çizmişti. Cenazesi geçen hafta İstanbul'da Aşyan Mezarlığı'nda eski TKP'li yol ar- kadagılarının Enternasyonal Marşı eş- lüğünde uğurlandı. Abidin DİNO'yu saygıyla anacağız...

ÇAĞRI

Grup Yorum bir kez daha duvarlar ardına hapsedi- lip, özgürlüğünden alıkonulmasını istemiyor. Halkların birliğini ve kardeşliğini türkileştiren Grup Yorum'un 8 yıllık onurlu sanat mücadelesini bitirmek istemiyor:

"Hayır başaramayacaksınız!"

"Bu karar tümüyle yasadışıdır!"

"Grup Yorum emanları Kemal Sahir Gürel ve Elif Sumru Gürel "hukuk düzeninde olmayan delillerle yar- gılanmış. Bu mahkumiyet kararının ortadan kaldırılma- sını istiyorum." diyorsanız ve bunları Adalet Bakanı Seyfi Oktay'a iletmek istiyorsanız:

Adalet Bakanlığı ve Kültür Bakanlığı'nın faks ve te- lefon numarasını veriyoruz:

Adalet Bakanlığı: Faks: 0 (312) 417 39 54

Telefon: 0 (312) 419 13 31-418 32 74-314 77 21

Kültür Bakanlığı: Faks: 0 (312) 311 14 31

Telefon: 0 (312) 431 64 80

Yılmaz Güney'e ziyaret

Paris (Mücadele)-Şehit ve tutuk anılarından Kudü Gölü ve Çeşmizın Ağdoğan Yılmaz Güney'in Paris'teki mezarını karanfillerle ziyaret ettiler. Anılar, devrimci bir sanatçıyı ziyaret etmenin sevincini yansıtarak, aynı za- manda mezarın ülke dışında olmasının burkuluğunu yapıyorlar.

Telgraf Metni

Grup Yorum bir kez daha duvarlar ardına hapsedi- lip, özgürlüğünden alıkonulmak istemiyor.

Grup Yorum üyeleri Kemal Sahir Gürel ve Elif Sum- ru Gürel'e verilen mahkumiyet kararı yasal değildir. Taraflı bir karardır.

Kınıyor, karar kaldırılmalıdır diyoruz.

ÇASOD'a seçim

ÇASOD 2. Olağanüstü Genel Kurul'u 20 Ara- lık günü Tark Zafer Tunaya Kültür Mer- kezi'nde yapıldı.

Yapılan seçim sonunda Halil Ergün, Nur Sü- rer, Rutkay Arız, Ayhan Arman, Mervan Sayıcı, Nüket Egel, Tamer Barlas, Erdiye Akay ve Guzin Çaroglu yönetim kuruluna; İlhan Baykal, Kazım Kartal ve Yusuf Hikmet Çetin denetleme kurulu üyeliği seçildi.

ÇASOD eski başkanı Halil Ergün toplantıda yaptığı konuşmada, "Biz sefalet savunuyoruz. Eğer medya insanları bir ahmaklar ordusuna dönüştürmek istiyorsa, ülkede Kürt sorunu var- sa, köyler boşaltılıyor, insanlar öldürülüyorsa, ülkede insan hakları sorunu varsa, içkence var- sa, bu anlamda Ollupos dağında sanatçı olma- nın ne anlamı var? Derneğin asli amacı, sanatçı- ların bu anlamda duyurular olmasını sağlamak ve savunmaktır" dedi.

İŞÇİ-MEMUR

İŞÇİ KİYİMİNE KARŞI DİRENİŞ

- Sasa'da taşeronlaştırma ve işçi kıyımı.
- Sağlık emekçileri direniyor... Florence Nightingale'de sağlık hizmetleri durdu.

- Gaziantep Tekel'de işten atılan işçiler ve DYP'nin oyunu.
- Zonguldak'ta özelleştirme operasyonları.
- Demiryol-Sen Şube Sekreteri açlık grevinin 11. gününde hastaneye kaldırıldı.
- BEM-SEN Ankara Şubesi'nden idamları ve terör yasası- ni protesto kampanyası.

Yazısı sayfa 17-18'de

EKONOMİ

KAPİTALİZM İSRAFI SEVER

- Sadece sebze, meyve, ekmek, su ve elektrikteki israf- tan dolayı boşa giden para 52 trilyonu aşiyor.
- İsraf kapitalizmin bilinci bir tercihtir. Kapitalizme üretim anarşisi içindedir. Daha fazla kâr uğruna yürütülen rekabet bu anarşiyi şiddetlendirir. İsraf, anarşinin kaçınılmaz sonucudur.

- ✓ Tarımda destekleme alımları azaltılıyor.
- ✓ IMF "istikrar" paketi istedi.

Yazısı sayfa 11'de

YAŞAMI DEVRİMCİLEŞTİRMEK

- Sömürü ve baskı düzeninin yıllardır kazandığı altyapıları yok etmek kolay değildir, zordur. Bu yünde adım atacak bir devrimci işe öncelikle kendini tabii etmekle başlamalıdır. Eksikliklerini, zaaflarını bilen, hareketini, halkını ve yoldaşlarını seven her devrimci için zaaflarını aşmak ve yaşamını devrimci- leştirmek ertelenemez bir gerektir...
- Kavgaдан uzak kalanların da yapabilecekleri var- dır... Önemli olan "Ben bu kavgaда varım" diyebil- mektir.

Yazısı sayfa 10'da

CEZAEVİ-RÖPORTAJ

"Bizleri teslim alamayacaksınız"

- Cezaevinde gündeme gelen son baskı politikalarına ilişkin olarak Devrimci Sol tutsakları temsilcisi Yıldırım Öztürk'le görüştük; "Kamuoyu evlatlarının direnişine kulak vermeli" diyor Öztürk ve ekliyor: "Son sözü biz söyleyeceğiz."
- DEVRİMCİ SOL TUTSAKLARININ AÇLIK GREVLERİ SÜRÜYOR... 400'e yakın Devrimci Sol tutsağı, her türlü baskıya ve idam tehditleri- ne, politik çüretkarlıkları ve kararlılıkları ile cevap veriyorlar.
- Çanakkale, Sağmalcılar, Erzurum, Gaziantep, Malatya, Bursa, Çankırı, Aydın, Diyarbakır, Buca cezaevlerinde eylemler sürü- yor... Amasya'da sürgün.

Yazısı sayfa 4-5'te

Granma Kuba halkının ve öncüsü KKP'nin onurlu sesi...

- Granma, emperyalist basın te- kellerine inat, 64 ülkede ve 4 dil- de yayını sürdürüyor.
- Küba ile Dayanışma Kongresi ne- deniyle Havana'da bulunan Müca- dele gazetesi muhabiri Granma yöneticisi Ulises Estrada Lescaille ile görüştü...
- U.E. Lescaille: "Devrimimizi ayakta tutmaya, sosyalizmin ka- zanımlarını korumaya çalışıyo- ruz."

- ✓ El Salvador: FMLN adayı ölüm mangalınca katledildi.
- ✓ Arjantin'de kriz: Kamu çalışanla- rı ayaklandı.
- ✓ 11 milyon kişinin yoksulluk sını- rının altında yaşadığı Romanya'da işsizlik oranı % 40... İşte "demokratik" Romanya!

Yazısı sayfa 9'da